

Український ФУТБОЛ

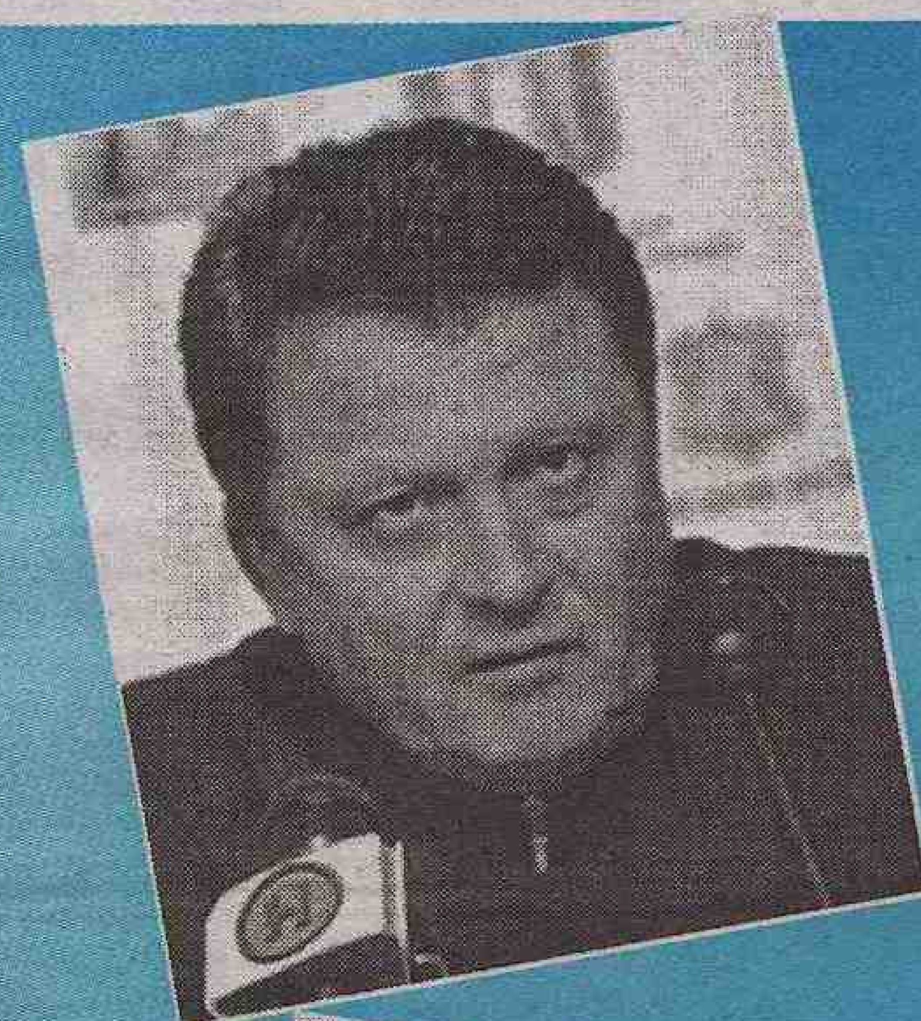
Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

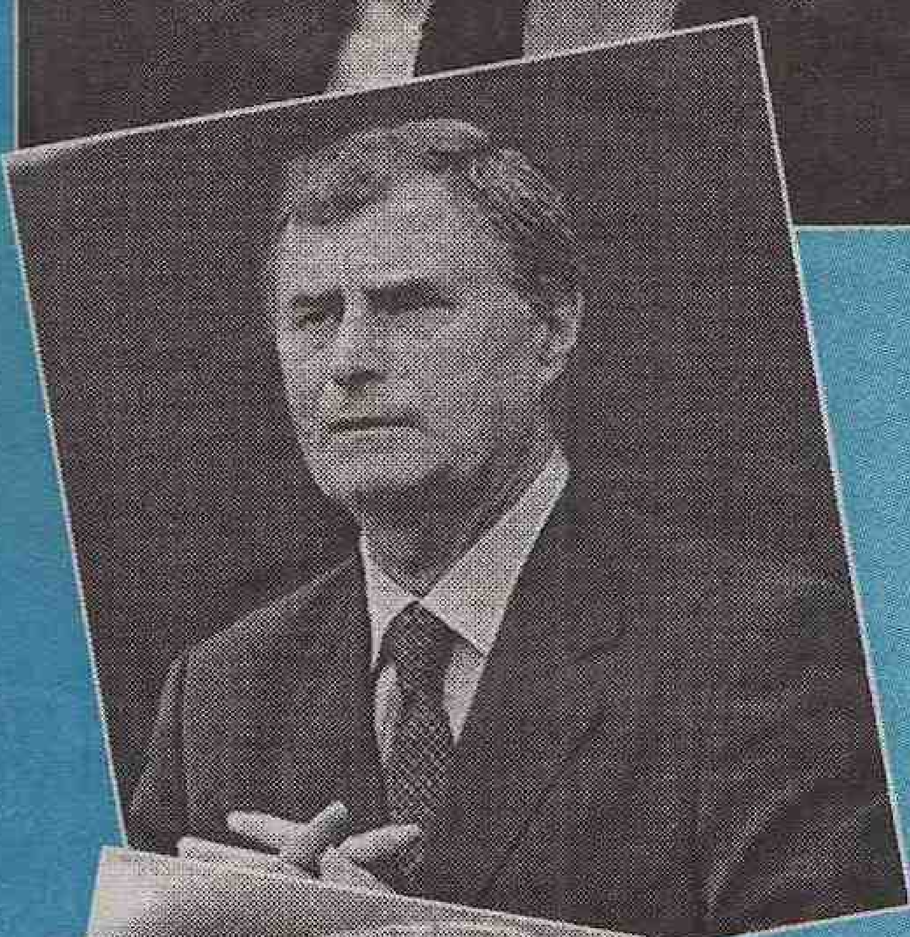
П'ятниця, 11 січня 2008 року • № 3 (1955) • Ціна вільна

ДО АФРИКИ БЕЗ ПРАВА НА ВИБІР

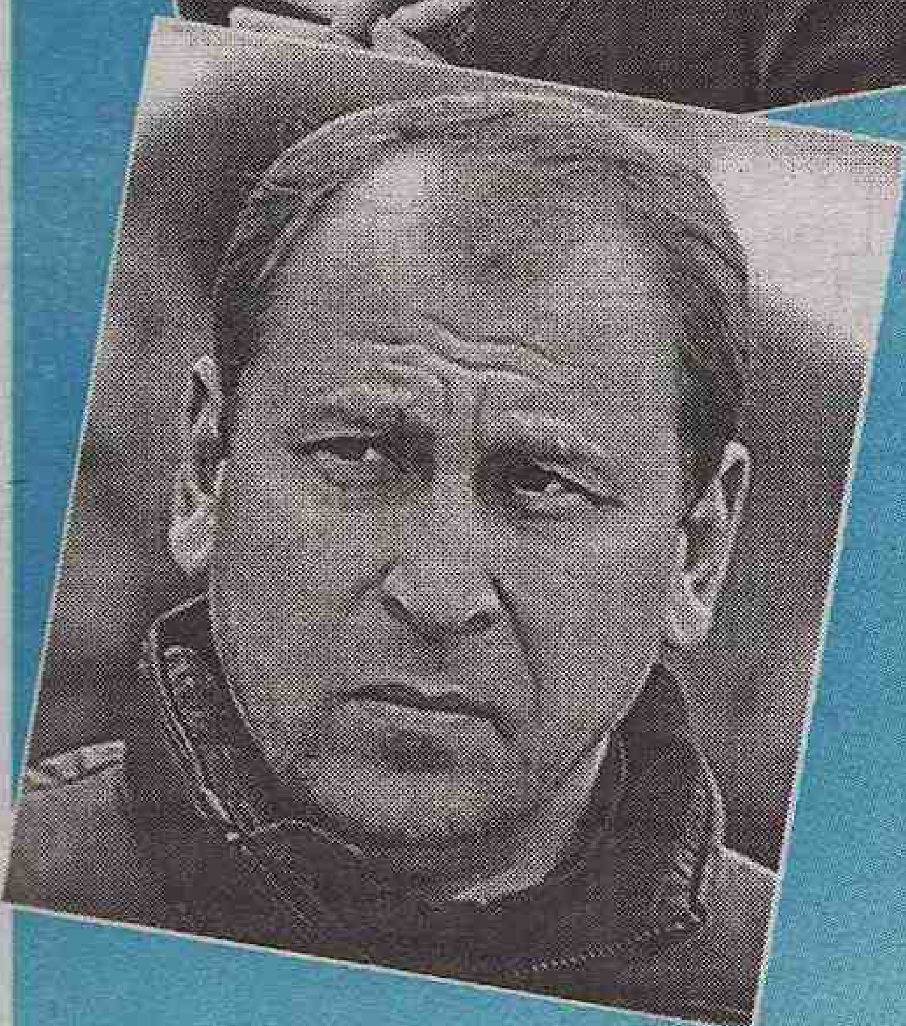

Сьогодні офіційно буде названо прізвище нового головного тренера національної збірної України, який розпочне боротьбу з головною командою країни за вихід до фінальної частини ЧС-2010, що пройде в Південній Африці. Утім, уже нині з вірогідністю в дев'яносто відсотків можна стверджувати, що наступником Блохіна в головній збірній України стане тренер молодіжний збірної України Олексій Михайличенко.

На думку газети, не запросили до національної команди іноземного фахівця, принаймні, з двох причин. Перша — на фахівця з відповідним ім'ям у футболі треба було витратити чималі гроші. Друга — дуже вигідно мати тренера, котрий може стати «крайнім», якщо щось піде не так. Запрошувати іноземного тренера, а в разі невдалого експерименту робити з нього цапа відбувайла до закінчення контракту з виплатою компенсації, — собі дорожче.

Щодо Олексія Михайличенка, то, як відомо, саме він зайняв перше місце за підсумками голосування, що проводилося майже місяць на офіційному сайті ФФУ. Його перевага над тренерами «Дніпра» й «Металіста» Олегом Протасовим і Мироном Маркевичем виявилася незначною, проте президент української федерації Григорій Суркіс ще до відставки Блохіна дав зрозуміти, що про поєднання постів у збірній і клубі не може бути й мови.

Хоча життя не без сюрпризів. Перефразовуючи класика, говоримо, що й без надії, сподіваємося.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.narod.ru

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на березень — до 10 лютого.

«Карпати»

ПЕРШИЙ ЗБІР У ТРУСКАВЦІ

Футболісти «Карпат» відбули на тренувальний збір у Трускавці. 4 січня вони одними з перших із клубів вищої ліги вийшли з відпустки. Про кадрові зміни в складі «зелено-білих» розповів головний тренер львів'ян Валерій Яремченко.

На початку року деякі електронні ЗМІ повідомили, що Леонід Ковель уже гравець російського «Сатурна» і 8 січня відбув у складі нового клубу на збір у Туреччину. Натомість, за словами генерального директора ФК «Карпати» Олександра Єфремова, Ковель після річної оренди в мінському «Динамо» підписав новий чотирирічний контракт із ФК «Карпати». Тож ставити юридичну крапку в цьому трансферному скандалі ще зарано. Також під час перших тренувальних занять не було помітно бразильця Роші Батисти та білоруса Олексія Сучкова, до яких проявляє інтерес керівництво ФК «Харків». Наприкінці року залишили «Карпати» Олег Шкред та Дмитро Проневич, які так і не змогли закріпитися в основному складі, а на початку року за взаємною згодою було розірвано контракт з клубом ветерана «Карпат» 31-річного Миколи Лапка.

Щодо нових футболістів, які брали участь у перших тренуваннях «зелено-білих», то з донецького «Шахтаря» приїхав півоборонець Денис Кожанов (13.06.1987 р.н.) та захисник Ігор Ощипко (25.10.1985 р.н.). Президент ФК «Шахтар» Ринат Ахметов віддав «Карпатам» декого з найперспективніших футболістів дублюючого складу в оренду на рік, подальша їх доля залежатиме від них самих. Також займаються в загальній групі й центральний оборонець нігерієць Тоні Алегбе (10.10.1981 р.н.), відомий за виступами в донецькому «Металурзі», «Кривбасі» (2002—2006 рр., 92 гри — 3 голи) і азербайджанському «Інтері». Але остаточно питання про його перехід поки ще не вирішений. В ході зборів очікуються й інші поповнення. Разом з основою тренується багато молоді з дублюючого складу «Карпат». Тренери й уболівальники сподіваються, що в новому році карпатівська молодь гучно постукає в двері основного складу.

Тож до списку «Карпат», які тренуються в Трускавці, увійшло 28 польових гравців: Микола Іщенко, Михайло Кополовець, Володимир Федорів, Сергій Пшеничних, Сергій Лащенков, Павло Кирильчик, Тарас Петрівський, Олександр Юревич, Самсон Годвин, Ігор Худоб'як, Василь Кобин, Максим Фещук, Антон Луцик, Ярослав Куцяба, Ярослав Мартинюк, Ярослав Сворак, Андрій Ткачук, Олег Голодюк, Олег Женюх, Володимир Бідловський, Андрій Гурський, Олексій Омельченко, Тоні Алегбе, Ігор Ощипко, Денис Кожанов, Юрій Фурта, Олексій Родевич і Назар Химич. Зауважимо, що всі воротарі ФК „Карпати" залишаються у Львові й готуватимуться за своєю програмою під керівництвом тренерів Ігоря Куліша та Богдана Строницького.

Під час підготовки «Карпат» у Трускавці з 8 по 19 січня буде проведена відновлювальна після відпустки навчально-тренувальна робота: бігова, в тренажерних залах, а якщо дозволить погода, обов'язково буде й тренування з м'ячем. Під час другого спеціально-підготовчого періоду в турецькому містечку Анталія увага акцентуватиметься на техніко-тактичних діях, награванні основного складу, а також випробування різних футболістів на різних позиціях, схеми, за якими гратиме команда, та контрольні ігри, де футболістам виставлятимуться оцінки. Завдання третього передзмагального збору, який пройде в іспанській Марбельї, — продовжити контрольні ігри й чіткіше визначитися з основним складом, що стартуватиме 1 березня в другій частині чемпіонату матчем з ФК «Харків».

До речі!

НАДАЛІ — БЕЗ БАТИСТИ ТА СУЧКОВА

Генеральний директор ФК «Карпати» Олександр Єфремов повідомив, що за взаємною згодою сторін були розірвані контракти з легіонерами львівського клубу білорусом Олексієм Сучковим і бразильцем Рошею Батистою. Новим клубом цих гравців стане ФК «Харків», у складі якого Батиста та Сучков після проходження медичного огляду проведуть збір у турецькій Анталії. Трансферні компенсації за обох гравців склали 7,6 млн. гривень і, згідно з одним із пунктів угоди між обома клубами, Сучков і Батиста не будуть 1 березня грати проти «Карпат» у складі ФК «Харків» у матчі 19-го туру чемпіонату України. Нагадаємо, що півзахисник Олексій Сучков за період 2003-2007 років зіграв за «Карпати»104 гри (5 м'ячів), а нападник Роша Батиста в 2005-2007 роках 82 рази виступав у складі «зелено-білих» і забив 26 м'ячів.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

«Шахтар»

ГІРНИКИ КУПУЮТЬ МАРСЕЛО?!

Донецький «Шахтар» запропонував три мільйони євро за 20-річного оборонця «Сантоса» Марсело. Переговори веде особисто президент «святих» Марсело Тайшейра. Бразильський клуб загалом зацікавлений в цьому трансфері, оскільки гроші, отримані за молодого гравця, підуть на підсилення команди під нового тренера Емерсона Леао. Марсело Антоніо Гуєдесе Фільо — потужний центральний оборонець, який також може зіграти на правому фланзі, відразу ж завоював місце в основному складі «Сантоса». До речі, Вандерлей Люшембурго віддав перевагу Марсело, а не орендованому у «Шахтаря» Леонардо. У чемпіонаті Бразилії Марсело в 25 матчах забив 2 м'ячі, а всього за «Сантос» у 40 іграх тричі влучав у ворота суперників. У «Сантосі» з 2004 року. Чемпіон штату Сан-Пауло-2007.

ТАБЛИЦЯ ПЕРЕХОДІВ

КОМАНДИ	МОЖЛИВІ ПРИДБАННЯ	МОЖЛИВІ ВТРАТИ
ДИНАМО (Юрій Сьомін)	з.Єщенко, п.Морозюк (обидва - «Дніпро»), п.Дедечко, п.Олійник (обидва - «Нафтовик-Укрнафта»), н.Аладашвілі, н.Марцваладзе (обидва - «Закарпаття»), п.Ізмайлов («Спортинг», Португалія), п.Главина («Ворскла»), п.Горбушин («Зоря»)	з.Родриго («Фламенго», Бразилія), н.Бушич («Хайдук», Хорватія), н.Мурзоєв («Машал», Узбекистан), Р.Ротань («Дніпро»), п.Белькевич, з.Федоров, Ель Каддурі («Рединг», Англія), Маркович («Наполі», Італія)
ШАХТАР (Мирча Луческу)	п.К.Кравченко («Дніпро»), з.Леонардо («Сантос», Бразилія), н.Кім («Нансі», Франція), н.Левига, п.Пуканич (обидва - «Ворскла»)	п.Кастильо («Манчестер Сіті», Англія), п.Гай («Дніпро»), н.Лукареллі («Дженоа», Італія або «Парма», Італія), з.Рац («Валенсія», Іспанія; «Севілья», Іспанія або «Вердер», Німеччина)
ДНІПРО (Олег Протасов)	п.Р.Гусєв (ЦСКА, Росія), п.М.Пашаєв («Кривбас»), п.Р.Ротань («Динамо»), п.Гай («Шахтар»)	п.Кравченко («Шахтар»), з.Єщенко, п.Морозюк (обидва - «Динамо»)
МЕТАЛІСТ (Мирон Маркевич)	п.Тришович («Црвена Звєзда», Сербія), з.Кривошеєв, н.Діденко (обидва - «Закарпаття»)	п.Махдуфі («Хуріба», Марокко), н.Джакобія («Ворскла»), п.Данилов
ЧОРНОМОРЕЦЬ (Віталій Шевченко)	н.Фернандес («Сієнсіано», Перу), п.Калинков (вільний агент), в. Приходько («Сокіл», Росія)	в.Гаєв («Шахтар», Білорусь), п.Рус.Валеєв, н.Йованович, п.Ярошенко, н.Осипов
ТАВРІЯ (Михайло Фоменко)	в.Остапенко («Кривбас»), з.Милованович, п.Солдевілья (обидва - «Амкар», Росія), в.Бабенко, п.Микуляк (обидва - «Закарпаття»), п.Ференчак (ПФК «Севастополь»), н.Довжик («Титан» А), п.Артеменко, п.А.Ротань, п.П.Ротань (всі - «Хімік» К)	в.Козаченко, з.Вейкутіс, п.Василяускас, п.Йокшас
МЕТАЛУРГ Зп (Анатолій Чанцев)		п.Квірквелія («Металург» Д)
КРИВБАС (Олег Таран)		п.М.Пашаєв («Дніпро»), в.Остапенко («Таврія»), в.Боровик
ЗОРЯ (Олександр Косевич)	н.Гігіадзе («Нафтовик-Укрнафта»), в.Пилипенко («Геліос»), п.Лісовий, н.Піщур (обидва - «Волинь»), з. С. Галоза («Кримтеплиця»), п.Лисицин («Сталь» Д), п. Мірошниченко («Шахтар-3»), Акопян («Металург» Зп)	п.Горбушин («Динамо»), в.Нікітін, з.Пуліз, п.Салхі, п.Казанков, п.Заленбаба, в.Пилипенко, п.Лісовий, н.Піщур
АРСЕНАЛ (Олександр Заваров)	з.Бечірі, п.Алан, з.Бусаїді (всі - «Металург» Д), п.Солдевілья («Амкар», Росія), н. Мор Діоп («Металург» Д)	п.Мизін, п.Ярош
КАРПАТИ (Валерій Яремченко)	п.Алегбе («Інтер», Азербайджан), п.Кожанов, з.Ощипко («Шахтар»)	н.Батиста, п.Сучков (обидва - ФК «Харків»), з.Шкред, п.Проневич, н.Ковель («Сатурн», Росія), з. Лапко
ХАРКІВ (Володимир Безсонов)	н.Батиста, п.Сучков (обидва - «Карпати»), з.Бояринцев («Іллічівець»)	н.Платон («Закарпаття»), н.Піхур, Овеков, Березовчук («Чорноморець»)
МЕТАЛУРГ Д (Сергій Ященко)	н.Окодува («Кубань», Росія), п.Квірквелія («Металург» Зп)	з.Бечірі, п.Алан, з.Бусаїді (всі - «Арсенал»), п.Глад (Бразилія)
ВОРСКЛА (Микола Павлов)	н.Джакобія («Металіст»), з.Пєсков (ПФК «Севастополь»)	п.Пуканич, н.Левига (обидва - «Шахтар»), п.Главина («Динамо»), н.Лікіою
НАФТОВИК (Валерій Городов)		п.Дедечко, п.Олійник (обидва - «Динамо»), н.Гігіадзе («Зоря»), п.Пісний, п.Зейналов (обидва - «Закарпаття»), в.Мельничук, з.Давидов, п.Пархоменко, п.Гапон, н.Товкацький
ЗАКАРПАТТЯ (Володимир Шаран)	п.Пісний, п.Зейналов (обидва - «Нафтовик-Укрнафта»), н.Платон (ФК «Харків»), н.Грибанов («Сталь» Д), з.Тимчишин («Сімург», Азербайджан), н.Бабич, з.Шуга (обидва - «Іллічівець»), з.Поляниця («Кримтеплиця»)	з.Аладашвілі, н.Марцваладзе (обидва - «Динамо»), з.Кривошеєв, н.Діденко (обидва - «Металіст»), в.Бабенко, п.Микуляк (обидва - «Таврія»), п.Зелді («Геліос»), п.Шопін («Комунальщик»), в.Романенко, н.Попович

«Динамо»

ПІДГОТОВКА РОЗПОЧАЛАСЯ

Перша команда «Динамо» вийшла з відпустки й розпочинає підготовку до нового футбольного року. У конференц-залі заміської бази киян у Кончі-Заспі відбулася зустріч президента клубу Ігоря Суркіса та головного тренер Юрія Сьоміна з журналістами.

У вступному слові президент клубу Ігор Суркіс представив гравцям нового головного тренера Юрія Сьоміна, побажав успіхів у роботі. «Динамо» повинне реабілітуватись за невдалий минулий рік і відновити європейське реноме клубу. «Для досягнення результату ми всі повинні допомогти Юрію Павловичу», – відзначив Ігор Суркіс.

Юрій Сьомін розповів про перший етап зимової підготовки й представив штаб помічників. Як раніше і повідомлялось, до нього увійшли Олег Лужний, Сергій Овчинников, Валерій Зуєв, Сергій Краковський і Вінченцо Пінколіні.

На першому тренуванні «Динамо» «недорахувалось» кількох легіонерів. Але вже вчора вся команда мала бути в зборі. Клебер через проблеми з візою затримався в Амстердамі. Затримаються Ісмаель Бангура, Айілу Юссуф й Бадра Ель Каддурі. Вищезгадана трійця зіграє на Кубку африканських націй, і їх повернення в «Динамо», за словами Юрія Сьоміна, залежить від успіхів збірних на турнірі.

На зборі в Ізраїлі за місце в складі «Динамо» поруч із досвідченими гравцями боротиметься молодь — Алієв, Дедечко, Олейник, Федорів, Кравець, Мандзюк. Також Юрій Сьомін розраховує на Рибку, Допілку й Романчука. За словами Ігоря Суркіса, Олександра було віддано в оренду в київський «Арсенал», однак новий наставник хоче повернути оборонця в «Динамо». Нагадаємо, що минулого року Романчук дебютував у складі національної збірної України.

Восени Махдуфі був відданий в оренду в «Металіст», і «Динамо» пропонувало харків'янам викупити трансфер гравця, однак позитивної відповіді не отримало. Також Ігор Суркіс не виключає, що команда може поповнитись новими гравцями. «У нас є на замітці ряд футболістів. Але останнє слово в цьому питанні за тренером. На даний момент він хоче розібратись із наявними гравцями й найближчим резервом. Вони – кваліфіковані футболісти, а Юрій Павлович – кваліфікований тренер. Він знає, як мотивувати команду. Після збору в Ізраїлі в нас буде місяць для доукомплектації. Зараз можу сказати, що в «Динамо» не надходило пропозицій купити гравців. Ви знаєте, що ряд футболістів виставлено на трансфер, і Резо докладає всіх зусиль для їхнього подальшого працевлаштування. Відомо лише про долю Родриго. За нього вступили в боротьбу три провідні клуби Бразилії. Один із них запропонував умови, які влаштовують і клуб, і самого гравця. Чернат, Верпаковськис і Саблич віддані в оренду «Хайдуку» до завершення сезону, й рішення щодо перших двох прийматиметься не раніше травня. Орендований нами нападник Бушич повернувся додому. Зараз ведуться переговори з «Дніпром» щодо переходу Руслана Ротаня. Можливий трансфер цього гравця узгоджено з головним тренером».

«Турнір я розглядаю з двох позицій, — зазначив Сьомін про Кубок Першого каналу. — По-перше, це хороший плацдарм для перегляду гравців. Також ми ставимо завдання перемогти. Це престижно, хороший головний приз, плюс важливі перемоги над серйозними командами». Ігор Суркіс додав, що «крізь призму матчів Кубка Першого каналу новий головний тренер повинен розібратись із наявним набором гравців і визначитись, з ким із них можна вирішувати серйозні завдання. Якщо після першого збору з команди піде чотири-п'ять гравців, мене це зовсім не злякає. Головне, аби в майбутньому ми створили бойову команду, яка поверне добре ім'я «Динамо».

Говорячи про турнірні завдання, керманич киян зазначив, що становлення гри команди й вирішення турнірних завдань в «Динамо» повинні йти паралельно. Зараз є п'ятиочкове відставання від лідера чемпіонату і, безумовно, «Динамо» продовжуватиме вести боротьбу за найвищі нагороди. «З нас ніхто не знімав відповідальності за кінцевий результат. Безумовно, ми не можемо залишитись поза Лігою чемпіонів і намагатимемось грати в цьому престижному турнірі на високому рівні».

З перших уст

Сергій ОВЧИННИКОВ:

БУДУ ЩАСЛИВИЙ, ЯКЩО МОЯ РОБОТА НЕ БУДЕ ДАРЕМНОЮ

Один із помічників нового головного тренера Сергій Овчинников добре знайомий із методом роботи Юрія Павловича. Але в той же час, як і сам Сьомін, абсолютно не знайомий з «Динамо». Відразу по завершенні прес-конференції, на якій гравцям представили нового головного тренера, Сергій Іванович відповів на запитання журналістів.

– Кожна людина, яка прийшла в «Динамо», повинна розуміти, куди вона прийшла й для чого. Що ж до мене особисто, я не маю великого тренерського досвіду. Але моя кар'єра гравця, гадаю, була досить успішною. Сподіваюсь, зможу передати все своє вміння та досвід новим підопічним. Якщо зможу допомогти як головному тренеру зокрема, так і клубу загалом, то буду щасливий, що моя робота не буде даремною.

— Юрій Сьомін сказав, що в «Динамо» зібрані досить кваліфіковані футболісти. Олег Лужний після матчу Ліги чемпіонів у Лісабоні зауважив, що гравці не відповідають рівню команди. Ваша думка з цього приводу?

– Головний тренер дав оцінку – на неї ми повинні опиратись. А помічники, вважаю, повинні обмежити себе в коментарях із цього приводу.

— Ваша поява в «Динамо» пов'язана виняткове з приходом на посаду головного тренера Юрія Павловича?

– Так. Інакше я тут би не міг опинитись.

—Чи відчули ви різницю в атмосфері між «Локомотивом», який буквально потопав в інтригах, і «Динамо»?

– Нова команда для тренера чи футболіста – це завжди невідоме. Повинен пройти певний період адаптації, аби людина почувалась комфортно на новому місці. А щодо «Локомотива», то, гадаю, не варто копирсатись у минулому. Ми зараз працюємо в «Динамо». Нашим завданням є підготовка до весняної частини чемпіонату, за результатами сезону вийти до Ліги чемпіонів, і вже там вирішувати серйозні завдання.

«Металург» Зп

РІЗДВЯНИЙ ЗБІР

7 січня футболісти запорізького «Металурга» рейсом Дніпропетровськ – Анталія вирушили на перший двотижневий підготовчий збір.

У складі делегації – 35 футболістів, зокрема, вже «відправлені» деякими ЗМІ в інші команди – Давид Квірквелія, Олексій Годин, Андрій Глущенко, Тарас Кабанов та ін. Місцем дислокації для запорізького колективу стане вже випробуваний ними минулої зими п'ятизірковий готель «Blue Waters», розташований за 65 кілометрів від Анталії в невеликому курортному селищі Сіде. Перший збір буде присвячений в основному загальнофізичній підготовці й відновленню ігрових зв'язків. На 16 і 19 січня заплановано два контрольні матчі, 21 січня команда повертається до Запоріжжя, а вже 25-го візьме курс на Іспанію для проведення другого збору.

ФК «Харків»

МІСЦЕ ЗБОРІВ – АЕРОПОРТ «БОРИСПІЛЬ»

5 січня футболісти й тренери «Харкова» після місячної відпустки починають підготовку до весняної частини змагань. Особливістю початку нинішньої зимової роботи є те, що команда не збиралася в Харкові. Місцем загальних зборів був призначений бориспільський аеропорт, звідки харківська делегація взяла курс за звичним маршрутом в Анталію. Місце першого турецького збору також перевірене часом – це готель «Blue Waters». Терміни першого етапу – з 5 по 16 січня.

З тих, хто грав за «Харків» в першому колі, на збір не поїхали кілька гравців. Так, Руслан Платон і Гуванчмухамед Овеков були виставлені клубом на трансфер. Микола Грінченко відновлюється після хірургічного втручання. Всі інші в строю. В тому числі й орендовані Олег Карамушка й Артем Федецький, які продовжать виступи за «Харків», а також Олексій Городов, котрий відновився після серйозної травми, через яку він пропустив кінець торішньої частини чемпіонату. Планується, що Олексій тренуватиметься в загальній групі. З дублюючого складу на перший збір поїхав тільки голкіпер Ігор Ходанович.

Активність на трансферному ринку харківського клубу сприяє тому, що велика група потенційних новачків приєднається до наявного кістяка безпосередньо на турецькій землі. По закінченні першого збору можна буде говорити про поповнення.

Підопічні Володимира Бессонова повинні на даному етапі провести два контрольні матчі. Відомі їхні дати – 10 і 15 січня відповідно. А ось імена суперників будуть названі тільки після узгодження всіх необхідних деталей.

«Чорноморець»

ПЕРШІ ЗМІНИ

Під час новорічних канікул в одеському «Чорноморці» відбулися перші зміни. Залишили команду воротар Володимир Гаєв – він перебрався в солігорський «Шахтар», з яким «Чорноморць» грав у Кубку Інтертото. Руслан Гилазєв продовжить свою кар'єру в овідіопольському «Дністрі», він уже грав на правах оренди в цій команді в першому колі. Що ж до Кахабера Мжаванадзе, який також грав у першому колі за «Дністер», то навесні він не гратиме в «Чорноморці». Не продовжуватиме клуб контракт із Сергієм Осиповим – він так і не зміг за два роки залікувати травму. Не буде продовжена оренда з Костянтином Ярошенком і сербським форвардом Йовановичем.

Щодо придбань, то керівництво клубу підписало контракт із 24-річним нападником збірної Перу Хосе Карлосом Фернандесом – найкращим бомбардиром поточного чемпіонату Перу. На місце Гаєва запрошений 23-річний воротар з Росії Сергій Приходько, син воротаря ленінградського «Зеніта» середини 80-х років.

За інфомацією інтернет-видань, «Чорноморець» цікавиться 22-річним форвардом збірної Молдови Денисом Калинковим. Вихованець кишинівського «Зімбру», який грав у «Андерлехті», «Херенвені» й «Гераклесі», вже давно підшукує клуб. До речі, восени він залучався до ігор за збірну Молдови.

Також, за інформацією офіційного сайта «Чорноморця», підписаний трирічний контракт із лівим оборонцем Хіменесом.

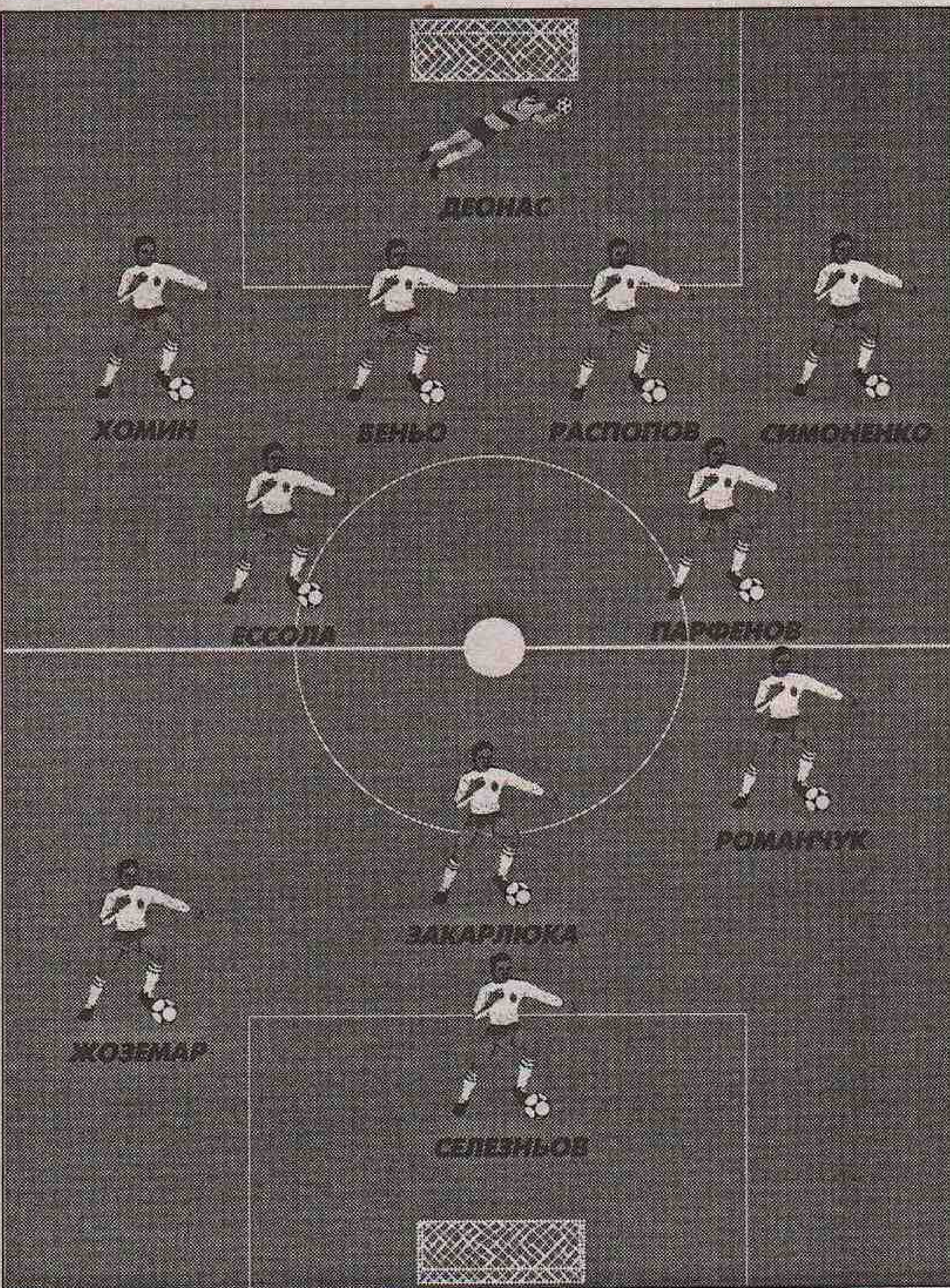
Сторінку підготував Юрій ГРОМОВ.

«ВСТАВАЙ! БІЛЬШОГО ВИМАГАЙ»

Я прийшла не струшувать ренклод
І не робить з плодів твоїх набутку.
Чужі приходять в час твоїх щедрот,
А я прийшла у час твойого смутку.
Ліна Костенко.

«Арсенал» (Київ)

«Але, як же це так? Адже це ж жахливо!.. Це жахливо, панове, – повторив він, звертаючись до жаб в тераріумі, але жаби спали й нічого йому не відповіли» (М. Булгаков «Роковые яйца»). *Мабуть, саме так можна було охарактеризувати стан Вадима Рабиновича, коли він придбав київський «Арсенал» і ознайомився зі станом справ у його господарстві. Нікому не потрібний, з купою боргів, клуб перебував на межі краху, й увесь його персонал поступово починав розуміти, що потрібно таки проводити моніторинг ринку праці, аби залишитися на плаву, коли з обрію зникне остання щогла українського «Титаніка». Та все закінчилося добре, і «Арсенал» знову підняв вітрила, щоб продовжити своє плавання у водах українського футболу. Можливо, поки що гра, яку демонструє команда, й не відповідає тим коштам, котрі вкладаються у розвиток клубу, але головне – серйозність намірів. Бо від кількості випадків, коли бізнесмени беруть під свою опіку команду, а потім, награвшись, кидають її, вже починає нудити. «Арсенал» був муніципальним клубом, тобто знаходився під опікою КМДА та її керівника Сан Санича Омельченка. Коли іграшка набридла, керівництво столиці просто викинуло команду, як шкодливе кошеня, що вкрало зі столу шмат дорогої ковбаси. Пригадую, як свого часу пан мер зацікавився хокеєм. Обіцяв золоті гори й молочні ріки, а як виявилося, врешті-решт, просто забив останнього гвіздка в труну вітчизняного хокею. І... зі спокійною совістю поїхав разом з братами Кличками, щоб підіймати їх на руки після чергових перемог. Ось такі справи. Сподіваюся, що цього разу історія не повториться ні у вигляді трагедії, ні у вигляді фарсу.*

ЛІРИКА

Дійсно, на початку чемпіонату каноніри були однією з найбільш інтригуючих команд, так званою «темною конячкою», і тому особливо болісно відлунилася в душах вболівальників (а їх було, як кіт наплакав) поразка киян у першому ж турі від донецького «Металурга». Адже, де, як не в нас, люблять, коли практично мертвий головний герой вибирається з-під руїн і починає давати жару своїм кривдникам направо і наліво. Не вийшло цього разу... Не встиг головний герой («Арсенал») визирнути на світ Божий, як відразу ж отримав потужного стусана. Але поразка поразкою, а ось цинізм арбітрів, які відразу ж поставили молоду команду на місце, неприємно вразив. Завжди в нас так: як тільки комусь добре, потрібно зробити все, щоб стало гірше, вбити будь-які починання у зародку. Та «каноніри», почистивши пір'я, вже в наступному турі продемонстрували свій потенціал, зігравши внічию із земляками з «Динамо» і розгромивши вдома «Нафтовик» та «Закарпаття». Мабуть, найкращим матчем команди стала перемога в Дніпропетровську, коли «каноніри» виглядали на голову вище «Дніпра», який перебував у лідерах і демонстрував потужну гру. Загальні враження від виступу «Арсенала» в першому колі можна охарактеризувати словом «нестабільність». Спочатку команда багато забиває і багато пропускає, потім, з появою у складі Дмитра Парфенова, навпаки – мало забиває і мало пропускає. Голевий баланс команди в перших десяти матчах (в період «до Парфенова») – 18:18. У наступних восьми поєдинках – 7:7. Вадим Рабинович прокоментував це так: «Отже, атакуючий і захисний потенціал ми маємо, залишилося їх лише об'єднати». Матчем проти «Дніпра» «каноніри» розпочали свою найвдалішу (безпрограшну) серію, яка тривала чотири матчі, – дві перемоги та дві нічиї. Насамкінець кияни помстилися донецькому «Металургу» за поразку в першому колі, перемігши їх на виїзді, а останні матчі трішки розчарували: поразка від «Динамо» — це ще півбіди, а ось програш «Нафтовику» – найгірша гра команди в осінній частині чемпіонату.

Ессола Гусеву: «А мене в збірну взяли...»

ТАКТИКА

Тактична схема «Арсенала» набула остаточних обрисів лише в одинадцятому турі, коли на полі з'явився Дмитро Парфенов. Досвідчений гравець, який більшу частину своєї кар'єри відіграв на позиції правого оборонця зайняв місце опорного півзахисники і відіграв просто «на ура». Таким чином Сергій Симоненко зміг перейти на звичну для себе позицію лівого. Адже саме з цієї позиції Сергій викликався до національної збірної України. А Романчук почав більше грати на атаку. В першій частині першого кола праворуч діяв Кузнецов, але потім втратив свої позиції і на правому фланзі грав або Сендлей Біто, або туди відтягувався Жоземар. В атаці варіантів було фактично два. Якщо праву бровку закривав хтось із півзахисників, то на вістрі атаки діяв один Жоземар. А коли в парі з Жоземаром виходив Селезньов, то бразилець відтягувався на правий фланг і діяв трішки з глибини. Чотири матчі в основі провів грізний колись Георгій Деметрадзе. В двох випадках він грав на вістрі атаки разом із Селезньовим, а Жоземар виконував роль лівого хавбека, як, наприклад, в матчі з «Закарпаттям». А ще в двох випадках Жора складав компанію Жоземару. Але невдало. Першого разу це було в 9 турі («Таврія» – 0:1), а вдруге в 18 турі («Нафтовик» – 0:1). І в першому, і в другому випадках грузина замінювали на початку другого тайму.

Олександр ОЗІРНИЙ.

Лідер: Сергій Закарлюка.

Причина одна: я спостерігав практично всі матчі «Арсенала» і Сергій виглядав дійсно лідером – розповідав партнерам, як грати, а арбітрам — як судити.

Найкращий гравець: Поль Ессола.

Опорний півоборонець, який всі матчі провів на високому рівні й «догрався» до статусу гравця своєї національної збірної (Камерун).

Розчарування:

Ігровий спад у Євгена Селезньова, який спочатку багато забивав, а потім «здувся», хоча й постійно виходив у основі останні вісім матчів, не враховуючи поєдинку з «Динамо». Повернення Романчука в «Динамо»

Надія:

Перевтілення якості футболістів на кількість набраних очок.

Прогноз «УФ»: 8–9 місце.

Рівень команд, якщо не враховувати два останніх місця й чотири перші, приблизно однаковий, тому якихось значних переміщень по турнірній таблиці бути не повинно.

Поради «УФ»:

1. Після втрати Романчука, втримати хоча б Селезньова.
2. Придбати двох флангових оборонців і ще одного опорного, адже тоді можна буде використовувати Дмитра Парфенова також на позиції правого бека, на якій він відіграв більшу частину своєї кар'єри.
3. Не дуже захоплюватися придбанням гравців донецького «Металурга». Хоча приклад Яя Туре показує, що будь-який з них може «вистрілити».

Жоземар: «І я хочу»

З перших уст

Вадим ДЕОНАС:

НА ГРУ НЕ ПОВИНЕН ВПЛИВАТИ ЛЮДСЬКИЙ ФАКТОР

Цікава команда столичний «Арсенал». У минулому році, коли фінансування «канонірів», м'яко кажучи, не вражало, команда видавала результат. У нинішній першості ніби й гроші з'явилися, а з результатом поки що не склалося.

Результати підопічних Заварова передбачити важко. Першу частину осінньої половини чемпіонату «Арсенал» демонстрував відкритий результативний футбол, другу ж — навпаки, приголомшливо закритий.

На кожній позиції, окрім воротарської, на полі в «Арсенала» є свої фаворити. Основного кіпера, якщо б навіть сильно захотів, навряд чи визначив би. Спочатку чотири матчі провів Рева, наступні п'ять відстояв Деонас, потім знову п'ять Рева, а заключні чотири зустрічі перед зимовою перервою — колишній кіпер «Таврії».

— Вадиме, ви, як і Віталій Рева, — досвідчені воротарі, обом вже за тридцять років. І обидва конкуруєте за місце в основі, наче ви ще зовсім юні. Головний тренер команди Олександр Заваров ніяк не може визначитися, кому ж віддати пост №1 у команді. Вас не вибиває з колії постійна ротація з Ревою?

— У нас дуже добрі стосунки з Віталієм. Я б сказав, такі собі робочо-дружні. Ми один одному ніколи палки в колеса не вставляємо.

— У перших десяти матчах «Арсенал» як багато забивав, так і чимало пропускав м'ячів у власні ворота. А в наступних восьми поєдинках команда стала менше забивати і, в той же час, відповідно, пропускала набагато менше. З чим це пов'язано?

— Спочатку в нас була така собі гра на азарт. У команді багато що змінилося за літнє міжсезоння. Змінилося керівництво, багато футболістів залишили команду, чимало нових гравців підписали контракти з «Арсеналом». Потрібен був час, щоб футболісти один до одного призвичаїлися, награли якісь елементарні схеми гри. Плюс фактор невезіння негативним чином вплинув на велику кількість пропущених м'ячів. У нападі завжди легше знайти порозуміння між гравцями. А от з обороною складніше, самі розумієте, в обороні діє 3—5 футболістів, а у передній ланці — один-два.

— Які зміни відбулися в «Арсеналі» з приходом Вадима Рабиновича?

— Фінансова ситуація стала стабільнішою — раз. Перед командою були поставлені вже конкретні завдання — два. З'явилися преміальні — три. Преміальні — дуже важливий фактор у сучасному футболі, в гравців з'являється мотивація грати на результат. Раніше «Арсенал» грав для себе, без особливого азарту. Зараз же перед нами не стоїть таке завдання, як раніше, — зберегти прописку у вищій лізі.

— А яке ж зараз завдання поставлене перед «канонірами»?

— Минає лише перший день як ми зібралися після відпустки (розмова відбувалася 8 січня). Поки що керівництво не встигло поставити глобальних задач на другу частину сезону. Як говорить Заваров, треба вигравати в кожному поєдинку. А там побачимо.

— Як вплинуло на гру «Арсенала» в обороні підписання Дмитра Парфьонова й подальша перебудова тактичної моделі Заварова на гру в два опорних півоборонці?

— Парфьонов — досить досвідчений футболіст, який грав на самому високому рівні. Його перехід у нашу команду підсилив гру. А те, що команда грає в одного чи в два опорних півоборонці — це прерогатива тренера.

— Деякі матчі «канонірів» були пов'язані з суддівськими конфліктами? Чи дійсно «Арсенал» засуджували?

— Це все емоції. Навіть люди, які грають на непрофесійному рівні, досить часто невдоволені суддівством. Ми ж, професіонали, лише хочемо, щоб суддівство було справедливим. Арбітри, звісно, можуть помилятися. Але на результат не повинен впливати людський фактор.

— Кого ви виділите з воротарів у першій частині сезоні?

— Безумовно, В'ячеслава Кернозенка.

— А хто з форвардів завдав вам найбільше клопоту?

— Всі форварди завдають воротарям клопоту. Я не акцентую уваги на тому, що хтось більше турбує мої володіння, а хтось менше. Я більше слідкую за діями власних оборонців, а то, знаєте, інколи захист може припускатися помилок.

— Вадиме, як ви провели Новорічні свята?

— Новий рік та Різдво — це сімейні свята. Мене змалку привчили до таких традицій. З сім'єю й відсвяткував.

— А в зимове міжсезоння встигли з'їздити за кордон?

— Так, відпочили на Кубі. Чимось нагадує соціалізм за радянських часів.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Відверто

Євген СЕЛЕЗНЬОВ:

НА НАШИХ ПОЛЯХ БАГАТО НЕ ЗАБ'ЄШ

Київський «Арсенал» результативно розпочав 17-й чемпіонат України з футболу. В перших 12-ти турах команда наколотила 23 голи. Третина цих м'ячів на рахунку молодого форварда Євгена Селезньова. Однак в наступних шести турах «каноніри» примудрилися забити лише два голи. Що ж сталося з атакою команди? Про це ми запитали в головного голеадора «Арсенала».

— Євгене, поясніть, чому такі метаморфози трапилися з атакою киян?

— З такою якістю полів, на яких доводилося грати в останніх іграх, багато не заб'єш голів. І такий календар не йде на користь українському футболу. Останні три тури треба було грати навесні, а не наприкінці листопада. Футболісти не можуть демонструвати високий рівень за таких погодних умов. Тому й результативність така.

— Ви на початку сезону виходили на поле не завжди з перших хвилин, але при цьому регулярно відзначалися результативними ударами. А ставши головним форвардом «Арсенала», почали менше засмучувати воротарів суперників...

— Чому? Я лише в перших трьох турах виходив на поле з лави запасних, а надалі стабільно грав з перших хвилин. А чому став менше забивати? Повторюся, на це вплинув природний фактор.

— Як взагалі оціните виступ «Арсенала» в першій половині сезону?

— Могли краще зіграти. Десята позиція не місце «Арсенала». Я думаю, що ми повинні займати приблизно 5 — 7 місце. Десь нам «допомогли» судді, а десь неталан позначився на результатах.

— Після зйомки для журналу «Playboy» «каноніри» перемогли в гостях «Дніпро» 3:1. На такий результат команду надихнула фотосесія?

— Я не знімався для журналу. А перемогли ми закономірно, адже хотіли всім довести, що «Арсенал» – боєздатна команда і щоб нас не вважали середняком. Перед грою з дніпропетровцями в нас була серія невдалих поєдинків, і ми будь-що намагалися перервати її.

— У матчі з «Закарпаттям» ви оформили свій перший хет-трик у вищій лізі чемпіонату України. Вважаєте той матч найкращим поки що у своїй кар'єрі?

— Ні. Я не вважаю гру проти ужгородців найкращою в національному чемпіонаті. Мені просто підфартило забити три голи в цій зустрічі. А найкраща гра в мене ще попереду.

— Хто на даний момент є лідером «Арсенала»?

— Не хочу нікого виокремлювати. Усі, хто виходить в стартовому складі «Арсенала», заслуговують на те, щоб називатися лідерами.

— Євгене, ви розраховуєте завдяки вдалій грі в «Арсеналі» потрапити на замітку Луческу?

— У мене зараз такий вік, коли необхідно грати. В «Арсеналі» я — основний гравець, в «Шахтарі» для мене місця серед 11-ти футболістів не знайшлося б. А чи повернуся я в «Шахтар» по завершенні оренди влітку, покаже час. Так, зараз «Шахтар» на видноті, в нього краще фінансування, ніж у інших командах, але не за горами ті часи, коли й «Арсенал» зможе вийти на гідний рівень.

— Тобто, ви не виключаєте можливості продовжити свою кар'єру в «Арсеналі»?

— Зараз я хочу грати і граю в футболці «канонірів". А де буду грати через рік-два — в Донецьку, за — «Динамо» чи в «Арсеналі»— мене це не хвилює.

— Як ви провели новорічні свята?

— В колі сім'ї. Новий рік та Різдво – сімейні свята, така вже традиція.

— Міцніше шампанського щось собі дозволяли випити?

— Ні.

— Ваші однолітки Алієв та Милевський полюбляють розважатися або ж в нічних клубах, або у компанії дівчат. Який вид відпочинку ви для себе обираєте?

— А ви впевнені в тому, що Алієв та Милевський у нічних клубах проводять час? Ви особисто їх там бачили? Отож. А для мене — головне сім'я. У мене є дружина та мала дитина. Навіщо мені дискотеки?

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

«Оболонь»

Петро СЛОБОДЯН:

ХТО НЕ ГОТОВИЙ, СИДІТИМЕ В РЕЗЕРВІ

Після нинішнього зимового антракту «Оболонь» розпочинає етап підготовки до весняної частини першості дещо пізніше. Лише учора лідер турнірних перегонів першої ліги вийшов із відпустки. Команда зібралася на базі спорткомплексу стадіону «Оболонь» у Києві, зустрілася з керівництвом клубу, яке побажало їй плідної та успішної роботи й у повній боєздатності підійти до другого кола. Спочатку колектив пройде поглиблений медогляд. А на старий Новий рік, 13 – 14 січня, проведе традиційний новорічний турнір з міні-футболу на призи ЗАТ «Оболонь». З 15 січня команда розпочне перший навчально-тренувальний збір, який пройде на полях стадіонів ФК «Оболонь» та ЦСКА. Вже відомо й про перший спаринг «пивоварів» у новому році – 15 січня кияни поміряються силами з резервістами «Динамо». Базуватиметься колектив на цьому етапі в Пущі-Водиці. Про те, чим буде даний період характерний, охоче поділився думками головний тренер ФК «Оболонь» Петро Слободян.

— Петре Петровичу, ви проаналізували вже для себе виступ команди в осінній частині змагань? Чи зробили, як тренер, висновки?

— Звичайно, в першому колі були й недоліки, й свої ігрові нюанси. Час не стоїть на місці, футбол розвивається, потрібно йти з часом у ногу. Зараз багато інформації про вітчизняний, іноземний футбол, тож намагаємося аналізувати, брати найкраще з нього й будемо втілювати в гру своєї команди.

— Напевно, вже зараз маєте чіткий план, над чим доведеться працювати під час зимового антракту?

— Ми проаналізували осінню частину виступу нашої команди й відзначили, що останні шість матчів команда не лише видала результат, а й продемонструвала багато хороших рис — зіграність, характер, згуртованість. Зараз найголовніше, щоб ту планку, яку ми взяли, не опустити і той хід зберегти й після відпочинку. Звичайно, триватиме робота над технікою, тактикою, але це трохи пізніше.

— Нинішньої зимової перерви відпустка у вашої команди довша, ніж у попередні роки. Не виникає побоювань, що команда розслабиться й дорогоцінний час піде на «розхитування»?

— У нас перед відпусткою відбулася серйозна розмова з гравцями і ми кожному дали вказівки щодо роботи за індивідуальним графіком. Хто буде в розібраному стані, тому (я попередив) дорога в «Оболонь-2». Чекати нікого не будемо й «розхитуватися» також.

— Отож перший збір. Над чим команда працюватиме в цей період?

— Традиційно – над витривалістю. Над усіма її формами – загальною, силовою, швидкісною. Менше уваги приділятимемо роботі з м'ячем, більше – фізичним вправам.

— Щодо перспективи. Молодь залучите до першої команди?

— Вже на першому зборі з нами працюватиме група футболістів з «Оболоні-2» 1988 р. н. Важливо, щоб вони витримали цей етап з психологічної точки зору, оскільки навантаження в першій команді більші, ніж у команді резервістів.

— Хто саме з другої команди почне працювати з основою «Оболоні»?

— Це Ігор Пластун, Вадим Післар, Віктор Гижко, Павло Зуєвич, Роман Степанков. Ці гравці вже підключалися до першої команди, тренувалися. Однак повноцінних зборів вони з нами ще не проходили. Тому для них це буде перший і важливий етап, багато в чому вирішальний.

— Досвід минулих років показав, що вже під час відпустки в команді відбуваються кадрові зміни. Не віриться, що вже зараз жодних змін у колективі не сталося...

— Справді. Команду залишив наш основний голкіпер – Андрій Товт, який уклав угоду з маріупольським «Іллічівцем». Ще один гравець – Євген Лозинський — на перегляді в «Таврії». Щодо нього прийшов із Симферополя факс з проханням дозволити гравцеві пройти перші збори з кримською командою. Щодо придбань, то вже підписали з нами контракти оборонець Ярослав Вишняк та воротар Володимир Овсієнко. На цьому, звичайно, кадрові зміни не завершаться. Перший збір, незважаючи на те, що він втягуючий, буде дуже важливим. Ми зможемо чітко розібратися, хто нам підходить, а хто – ні. Все залежатиме від функціональної готовності гравців, від їхнього ставлення до роботи. Нас радує, що такі гравці, як В'ячеслав Нивинський, Максим Мигашко, Валерій Іващенко, вже відновилися після травм, отже очікуємо, що розпочнемо роботу в хорошому настрої, в команді буде конкуренція – дай, Боже!

— У грудні відбулася історична для українського футболу подія – ПФЛ дала добро на створення об'єднання футбольних клубів вищої ліги – прем'єр-ліги. «Оболонь» відома українському футбольному загалу як клуб, що прагне мати свою команду в елітному дивізіоні українського професіонального футболу. Ось і зараз столична команда за підсумками першого кола стала зимовим чемпіоном першого дивізіону. В зв'язку з вищеназваними подіями в тренерського штабу була розмова з керівництвом клубу щодо перспектив, завдань тощо команди на весняну частину змагань?

— Поки що такої розмови не було. Але тренерський штаб у своїй роботі ставить перед командою лише максимальні турнірні завдання.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Андрій ТОВТ:

«ОБОЛОНЬ» СТАЛА ДЛЯ МЕНЕ ДРУГОЮ ДОМІВКОЮ, СПОДІВАЮСЯ ТАКОЮ СТАНЕ Й «ІЛЛІЧІВЕЦЬ»

Основний воротар «пивоварів» уклав контракт з маріупольським клубом

Воротар столичної «Оболоні» Андрій Товт уже став для київської команди своїм. Спочатку Андрій був на підхваті в тоді ще основного голкіпера Всеволода Романенка, згодом міцно закріпив за собою місце в «рамці» першої команди. Був навіть час , коли Товта сміливо можна було назвати найкращим голкіпером першої ліги. В одній із кампаній на вищу лігу голкіпер першолігової пропустив за одне коло лічені голи, лише два з яких – з пенальті. Не дивно, що гравець завоював симпатії столичних вболівальників і став їх кумиром. Уявити «Оболонь» без нього важко, що казати – у кожній команді є стрижневі гравці, лідери, і цей воротар для «Оболоні» не виняток. Та ось, як стало відомо, київська команда залишилася без Товта – гравець став частиною команди «Іллічівця». Подробицями цього, несподіваного для вболівальників «пивоварів», переходу, ми поцікавилися в самого Андрія Товта. На момент бесіди футболіст ще був у Києві, але вже сьогодні вилетів до Маріуполя, щоб приєднатися до нової команди.

— Андрію, отже така інформація відповідає дійсності?

— Так. Завершується відпустка і лечу до Маріуполя.

— А як взагалі виник такий варіант? Що спонукало до такого переходу?

— Я грав у «Оболоні» п'ять років. Сподіваюсь, у вболівальників і керівництва команди залишається про мою гру приємні спогади. П'ять років – це термін, і я просто вирішив для себе змінити обстановку. Мені пощастило мати ґрунтовну розмову з нинішнім головним тренером «Іллічівця» Олександром Іщенком, ми обговорили мої перспективи, умови. З розмови з тренером я зрозумів, що він розраховує на мене. Власне, це й стало визначальним для мене у виборі подальшої команди і продовженні кар'єри. Кожен вибирає свою долю сам, я зробив вибір саме такий.

— Напевно Олександр Олексійович знає твої можливості, потенціал наочно, адже його робота була пов'язана зі столицею...

— Саме так. Коли він працював помічником головного тренера молодіжної збірної України, думаю, саме тоді він бачив матчі за участю нашої команди. Сподіваюся, що в Маріуполі в мене будуть перспективи. Для себе я визначив: це крок вперед у моїй кар'єрі.

— Вважаєш, що в «Іллічівця» більше шансів на вихід до вищої ліги, ніж у «Оболоні»?

— Мені аж ніяк не хочеться, щоб це виглядало так, ніби я й справді так вважаю. Повірте, я щиро бажаю «Оболоні» вийти за підсумками нинішнього сезону до вищої ліги. З головним тренером «пивоварів» Петром Петровичем Слободяном ми розійшлися по-доброму. Я не дозволив собі побити глечики з ним та з командою. Щиро сподіваюся, що ми залишилися в хороших стосунках.

— Дозволь поцікавитися, твій перехід – це трансфер між «Іллічівцем» і «Оболонню»?

— Ні, я перейшов до маріупольської команди як вільний агент. У мене завершився термін угоди з киянами, і я уклав контракт із азовцями як вільний птах.

— Напевно тобі буде легше адаптуватися, оскільки в Маріуполі грає півоборонець Олег Мазуренко, з яким ти колись грав в «Оболоні»?

— Так, з Олегом ми були в одній команді ще у вищій лізі. Як бачите, доля розпоряджається так, що знову станемо колегами *(сміється)*. Безперечно, в адаптації це допоможе, однак у цьому переході присутність Олега в «Іллічівці» ролі важливої не зіграла. Він був для мене старшим товаришем, сподіваюся таким і залишиться.

— Які завдання ти поставив для себе у новій команді?

— В першу чергу – допомогти команді вийти до вищої ліги. А для себе? Завоювати місце в основному складі.

— Були в тебе інші варіанти продовження кар'єри?

— Були, але про них не хочу говорити. Була навіть можливість спробувати свої сили в колективі вищої ліги, але я зупинив свій вибір на «Іллічівці». Особисто для себе вважаю, що це крок вперед, і про свій вибір наразі не жалкую. Маю надію, що так і буде надалі.

— Як поставилися до твого переходу тренери, керівництво клубу, партнери по команді? Образи не залишилося, адже по-суті ти перейшов до команди-конкурента?

— Вірю в те, що образ ні в кого не залишилося. Я зустрівся з Петром Петровичем, поговорили по-людськи, також мав бесіду з виконавчим директором клубу Олексієм Злотобком. На жаль, з президентом ФК «Оболонь» Олександром Слободяном побачитися не вдалося. Мені, щиро кажучи, дуже хотілося подякувати йому й керівництву клубу за все, що вони для мене зробили.

— Зараз зима, змагань немає, а отже, вболівальники не мають можливості бачити свою команду. Користуючись нагодою, хочеш через газету щось сказати вболівальникам «Оболоні»?

— Я дуже вдячний їм за підтримку упродовж усіх цих років і хочу щиро сказати: «Не ображайтеся на мене, будь ласка. Таку підтримку – теплу, яскраву, навряд чи ще колись відчую».

— Напевно матч «Іллічівець» – «Оболонь» буде для тебе незвичайним?

— По-перше, цей матч — стрижневий у першій лізі для всього весняного кола; по-друге, для мене він буде особливим. І дуже хочу, щоб у цьому матчі київські вболівальники переживали за мене, щоб не мали образи на мене.

— П'ять років – це термін. Чим він для тебе запам'ятався, і як охарактеризуєш його у своєму житті?

— Ці п'ять років для мене — найважливіший етап життя. «Оболонь» стала для мене другою домівкою, а команда – другою сім'єю. Та життя змінюється, і я хочу, щоб такою ж другою домівкою стала для мене маріупольська команда.

— Залишилися у тебе яскраві спогади про цей період, хороші, сумні сторінки?

— Були й злети, й падіння. З гордістю пригадую, як обігрували на виїзді «Закарпаття», «Карпати», «Нафтовик-Укрнафту» . Були й невдачі, без них теж не обійшлося.

— Озираючись назад, можеш проаналізувати, чому «Оболоні» не вдається кілька років поспіль повернутися до вищої ліги?

— Звинувачувати треба лише себе. Був сезон, коли після першого кола ми йшли на першому місці, але потім припускалися помилок весною і втрачали здобуте. Шукати винних ззовні було б неправильно, ми, команда – самі мали прорахунки.

— Що знаєш про нову команду, клуб, місто?

— Добре знаю нового головного тренера Олександра Іщенка, а це теж важливо. Гравців, окрім Мазуренка, особисто не знаю, але, думаю, з новими партнерами по команді спільну мову знайду.

— На який термін розрахована твоя угода з «Іллічівцем»?

— Поки що на півроку, а там побачимо як буде.

— Конкуренція не насторожує?

— Анітрохи. Роботи не боюся. Та й Ігор Шуховцев – гравець, у якого можна й повчитися, і на якого можна рівнятися та й по-доброму потроху посувати з основи *(сміється)*. Свого часу я конкурував із Всеволодом Романенком, тож дещо загартувався. Конкуренція мене не лякає.

— Як сприйняли у сім'ї твоє рішення?

— Нормально. Поки зимовий антракт, у мене з командою будуть збори, переїзди, тож дружина буде в Києві. А ось коли почнуться весняні змагання, вона переїде до Маріуполя.

Від себе додамо: в житті усе трапляється. Можна, звичайно, докоряти гравцеві, мовляв: не патріот команди, перейшов у табір суперника, вчинив невдячно тощо. Але життя одне, і кожен у ньому сам собі господар. Андрій зробив свій вибір, і його вибір саме такий. Йдучи з команди, він подякував команді й клубу, розлучився з ними по-доброму, без каменя за пазухою, вибачився за свій вибір перед вболівальниками (хоча, за великим рахунком, не зобов'язаний був цього робити). Напевно не треба його нікому засуджувати, а просто, по-щирому, побажати удачі й успіхів на новому етапі роботи.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Сергій МУРАДЯН:

ЗА ДВА ДНІ ВАЖКО ПІДГОТУВАТИ ЗБІРНИКІВ

Про Сергія Мурадяна мало що відомо в широкому колі вболівальників. Проте футбольні функціонери та фахівці знають, що свого часу він багато зробив для розвитку дитячого футболу в Кременчуку. А найбільше заявив про себе, давши футбольній Україні ряд гравців «Атланта» (Кременчук), який очолював на той час. Серед його вихованців брати Пашаєви та Льопа. Сьогодні Сергій Вардкесович гість нашого часопису.

— Для початку розкажіть про себе.

— Футбол був моєю улюбленою грою з дитинства, тож і віддав йому перевагу з-поміж усіх видів спорту. Перші футбольні кроки робив в місцевій ДЮСШ. Пограв у «Буковині» (Чернівці), СКА (Львів), «Колосі» (Нікополь), «Суднобуднику» (Миколаїв) та «Кремені» (Кременчук). Мій земляк і друг з дитинства Михайло Белих був тренером «Кременя», тож мене теж туди запросив. На жаль, він потрапив в автомобільну автокатастрофу й загинув. Після того я допомагав Ковалю в «Кремені». 1998 року мій товариш, бізнесмен, вирішив допомогти розвитку дитячо-юнацького футболу й запропонував мені посаду тренера в його футбольній школі. Сім років я там працював до самого випуску, й, вважаю, в мене це добре виходило. Потім рік не працював, був, у так званій, творчій відпустці. Після цього прийняв «Гірник-Спорт» (Комсомольськ). В цій команді я працював півтора року. Потім мені надійшла пропозиція від Анатолія Бузника — допомогти йому в збірній 1991 року народження. А влітку цього року мене запросив Олег Мейданович Бабаєв працювати тренером-селекціонером у «Ворсклі».

— Сергію Вардкесовичу, чи вдалося комусь «засвітитись» з вашого дитячого садка «Атланта» у великому футболі?

— Футболістів ми виховали багато. Це, насамперед, Льопа, брати Пашаєви, Гордя, який недавно повернувся з Таїланду зі студентської Універсіади із золотою медаллю. Багато хлопців грають в першій та другій вітчизняних лігах. Я вважаю, що в них ще все попереду. Вони молоді та амбітні, отже, зроблять все, аби заявити про себе. Для прикладу візьмемо такий фактор: більшість відомих футболістів розкриваються в зрілому віці. Мої вихованці не повинні зупинитись у рості, їм необхідно постійно працювати над собою. Головне, не спіймати передчасно «зірку». Звісно, найбільше я пишаюсь Льопою та Пашаєвими. Ці футболісти вже розкрились.

— Ви багато часу присвятили дитячому футболу. На вашу думку, чи потрібен ліміт на легіонерів?

— Звісно, потрібен. Я вважаю, якщо легіонери приїжджають, то вони повинні як мінімум на голову бути вищі за наших гравців. Вітчизняні футболісти мають брати з них приклад. А зараз здебільшого рівень легіонерів першості залишає бажати кращого. Виходить так, що наші хлопці, хоч і не слабкіші за них, але все ж сидять в запасі. Звідси виходить, що й збірні України від цього страждають. Вважаю, що таких гравців не потрібно запрошувати. У нас багато талановитих гравців, на яких можна робити ставку. Хотілося б, аби найближчим часом вирішилось питання ліміту на легіонерів.

— Сергію Вардкесовичу, ви багато тренували й можете похвалитись тим, що дали футбольній Україні ряд непоганих гравців. В чому запорука вашого успіху?

— Напевно, в професійному підході до справи, в терпінні та любові до дітей. Як на мене, це головні якості дитячого тренера.

— Ви є одним з тренерів-селекціонерів «Ворскли», тож маєте повне право прокоментувати виступи команди в першому колі змагань.

Сергій Вардкесович зі своїми вихованцями: братами Пашаєвими та Льопою.

— Чесно кажучи, я не бачив всі матчі за участю ворсклян, оскільки мені доволі часто доводиться їздити по інших містах в пошуках потенційних новачків. З тих матчів, які я бачив, були й хороші, й відверто провальні ігри. Чому немає стабільності — це краще запитати не в мене, а в головного тренера. Я лише можу дати коментар з позиції вболівальника.

— Сергію Вардкесовичу, чи є у «Ворсклі» молоді гравці, які вже зараз подають неабиякі надії?

— Є один хлопець, вихованець полтавського футболу В'ячеслав Новосилецький. Він запрошувався на перегляд до нашої збірної і непогано про себе заявив у Польщі, забив гол. Зараз він займається з дублюючим складом «Ворскли».

— Хто складає основний кістяк вашої збірної?

— Здебільшого, це гравці «Шахтаря» та «Динамо». Є хлопці з Харкова, Одеси, Запоріжжя та інших куточків України. Зараз за деякими якостями з-поміж однолітків виділяються гравці «Шахтаря». Але все пізнається в порівнянні. Якщо на українському рівні вони найкращі, то на європейському вони серед однолітків не виділяються. Але це не їхня провина. Можливо, хлопцям не вистачає часу, аби вони змогли зігратися. Ми їх отримуємо з команд за два-три дні до початку якихось турнірів. Це одна з головних проблем. Я не розумію, чому клуби не відпускають хлопців хоча б за тиждень у розташування збірної. Мені важко збагнути, як можна добре підготувати та психологічно налаштувати підопічних, якщо перед важливими баталіями, в яких захищається честь України, ми збираємо хлопців за два дні. Наприклад, так було перед Ірландією. Я не хочу виправдовуватись за поразку, але це має велике значення. Ми розраховуємо, що беремо хлопців з «Шахтаря» та «Динамо» і вони покажуть клас. Але не так сталося. Інколи підводила реалізація, а іноді на заваді ставала незіграність. Хоча, за великим рахунком, і за тиждень важко навчити хлопців перебудовуватись у якісь тактичні схеми, які ми від них вимагаємо.

— Цікаво дізнатись, чи команди з глибинки дають вашій збірній здібних гравців?

— Є дуже хороша команда у Володимир-Волинському — «BVR—BIK». Це місто хоч і маленьке, проте футбольне. Воно переживає справжній футбольний бум. Місцевий меценат Валентин Іванович Кошельник робить все, аби існувала дитяча футбольна команда. До речі, в нього грають здібні хлопці, декого з них ми постійно запрошуємо в розташування нашої збірної. У Володимирі-Волинському займається багато груп футболу серед різних вікових категорій. Як на мене, то таких людей необхідно заохочувати в усіх їхніх починаннях. Хотілось би, щоб йому трохи допомогла федерація.

— Як ви ставитесь до того, що в деяких командах вищої ліги зовсім немає дитячих шкіл?

— Як можна до цього ставитись, звісно, негативно. Адже без дитячих шкіл не буде майбутнього в команд. Президенти всіх клубів вищої ліги повинні зрозуміти, що це необхідно. Якщо школа у рік давала хоча б одного-двох гравців, то це було б успіхом. Ставку треба робити на своїх, доморощених гравців. Колись все ж завершиться оптовий завіз другосортних легіонерів.

— Сергію Вардкесовичу, на вашу думку, Євро-2012 якось вплине на розвиток вітчизняного футболу?

— Дуже хотілось, аби так було. Це великий успіх для нашої країни — приймати такий єврофорум. Це буде значний прогрес як для країни, так і для всього вітчизняного футболу. Я вважаю, що вже зараз необхідно закладати фундамент для вдалого виступу національної збірної на Євро-2012. Щодо питання про наставника, то, мені здається, необхідно надати шанс проявити себе вітчизняному фахівцю. Зараз у нас є ряд непоганих амбітних тренерів. Той же Протасов, Таран, Маркевич, Михайличенко. Проте це моя суб'єктивна точка зору, а як буде — незабаром дізнаємося. Я сподіваюсь, що наша збірна зуміє вистріляти в 2012 році. У нас є неабиякий потенціал, і якщо ми його реалізуємо, то зумімо здивувати Європу. Прогнозів щодо виступу збірної давати не хочу, оскільки я вважаю це невдячною справою, але сподіваюсь, що будемо в захопленні від гри наших співвітчизників.

— На вашу думку, чи повернеться «Кремінь» на колишній рівень?

— З приходом до клубу почесного президента Олега Мейдановича Бабаєва в команді багато що покращилось. Він зараз зайнявся серйозною справою — вивести «Кремінь» на високий рівень. Найближчим часом Олег Мейданович виділить кошти на будівництво нового стадіону в Кременчуці. Для мешканців міста це буде великим подарунком. Загалом, ця людина — справжній патріот свого краю. Завдяки йому «Кремінь» і повернувся у великий футбол після багаторічної «відпустки». «Кремінь» зараз є фарм-клубом «Ворскли». Багато гравців «Кременя» грають у «дублі» «Ворскли». Слово, ці два клуби тісно співпрацюють. Напевно, перед командою стоять високі завдання, але їх не вирішити, допоки клуб не матиме власного стадіону.

— Чи є у вас бажання повернутись на тренерський місток якогось клубу?

— Нині я працюю в тренерському штабі збірної 1991 року народження та тренером-селекціонером «Ворскли». До цього питання можна повернутись лише влітку. Хоча, якщо надійде заманлива пропозиція з якогось клубу, то вирішуватиму це питання з Олегом Мейдановичем Бабаєвим. Якщо мене зацікавить пропозиція, то, сподіваюсь, знайду порозуміння з президентом «Ворскли». Звісно, хотілось попрацювати в індивідуальному режимі в якійсь команді, але не все від мене залежить. По-перше, поки немає запрошення, тому ще рано про це вести розмови.

Микола МОСКВІН.

«Явір»

Володимир БОГАЧ:

ДЛЯ НАС КОЖЕН МАТЧ, НЕМОВ КУБКОВИЙ

Краснопільський «Явір» цього сезону приємно здивув. Такого потужного старту, мабуть, найзапекліші скептики не очікували. Краснопільці на проміжному фініші змагань поки посідають доволі високе — сьоме місце. Головний тренер краснопільців у бесіді з кореспондентом «УФ» проаналізував командну гру в першій частині чемпіонату.

— Володимире Володимировичу, на вашу думку, наскільки вдалим для ваших підопічних був цей чемпіонат?

— Результатом ми задоволені. Планували перед сезоном фінішувати в десятці. Сьоме місце — це певний успіх. Наші умови були не найкращими в фінансовому плані, тому тренерський корпус мав деякі проблеми. Мені приємно, що за короткий проміжок часу вдалося створити конкурентоспроможну команду, яка грала не за матеріальні блага, а за престиж та честь Сумщини. За кількістю гравців — ми одна з нечисленних команд. В заявці було вісімнадцять футболістів, проте залишилось перед чемпіонатом лише п'ятнадцять. Сталося так, що ті, хто залишився, грали, таки би мовити, за себе й за того хлопця. І, як на мене, їм вдалось довести, що гроші в футболі вирішують далеко не все.

— Яким чином вдалося стабілізувати ситуацію і психологічно налаштувати на боротьбу гравців?

— Наша команда — одна з наймолодших у лізі. Всі гравці — вихованці місцевого футболу. Труднощі, з якими стикалися гравці, їх ще більше згуртували. Ми вірили, що фінансовий стан покращиться, і для нас кожен матч був немов кубковий. Хто б що говорив, але ми граємо у чесний футбол і завжди на максимальний результат.

— Хто підтримував команду на плаву?

— Фінансово допомагав місцевий спорткомітет та місцева влада, але за футбольними мірками це були сльози, оскільки вистачало тільки на поїздку в день гри і на добові, які йшли на харчування. Ми не можемо собі дозволити ні ресторанів, ні кав'ярень. Хочу подякувати Володимиру Даниловичу Саєнку, оскільки він робив все, аби команда існувала. Він — наш почесний президент і переймається всіма проблемами, які виникають.

— Хто допомагає вам у тренерсько-адміністративному корпусі команди?

— Сергій Васильович Садовий — це мій помічник, та Сергій Васильович Страшненко — тренер воротарів. Адміністративними та всіма паперовими справами займається начальник команди й адміністратор Володимир Якович Богач.

— Володимире Володимировичу, хто вже остаточно залишив команду?

— Ігор Пукась та Сергій Савченко. Ці хлопці були лідерами, а Ігор — ще й капітаном. Щодо Ігоря, то, напевно, він гратиме в Криму. Ним цікавляться кримські команди нашої групи — «Титан» та «Хімік». А Савченко підписав попередній контракт з «Олкомом». Проте питання щодо нього ще остаточно не вирішене, адже є сума компенсації команді, яка дала йому перепустку в футбол. Цю суму я назвати не можу, оскільки не володію інформацією. Цим всім займається бухгалтерія, і, напевно, краще вам запитати про це президента команди. Не відома ситуація з Калиненком та Бандурою, в яких закінчуються контракти.

— Без сумніву, Бандура один із найкращих воротарів другої ліги. Якщо він таки залишить лави «Явора», чи є у вас гідна заміна?

— Олександр, дійсно, найкращий воротар. В багатьох матчах він показав свій клас, неодноразово нас рятував. Бандура за класом вище нашого другого воротаря Олега Кириченка. До речі, коли ми розпочинали півтора року тому, більшість провальних матчів була на совісті воротарів. З приходом Бандури в нас стабілізувалась задня лінія. Якщо все ж таки Олександр піде, будемо змушені шукати вправного воротаря. Проте не кожен піде на наші умови.

— Тобто?

— Наші преміальні складають близько ста доларів, а зарплатня гравця — приблизно сімсот гривень. Ось так ми й існуємо. Крім того, шість гравців з району харчуються в місцевій їдальні. Щодо футбольного інвентаря, то в нас його, як це не парадоксально, через брак коштів немає. Ігрові м'ячі ми позичаємо в іншої команди, яка грає на першість області. Щодо бутс, то їх виходить смішно. Ми, тренери, свої вже повіддавали хлопцям. Дехто купує в секонд-хенді, дехто позичає в друзів. Але в майбутнє ми дивимось з оптимізмом і віримо, що ситуація з фінансуванням покращиться. Суми — один з найбільших обласних центрів. Це місто дало багато майстрів шкіряного м'яча, хоча б того ж Фоменка. Щодо стадіону, то, на мою думку, він один з найкращих в Україні. Я вважаю, що таке місто заслуговує, як мінімум, на команду першої ліги. Проте не все залежить від нашого бажання. Багато чого залежить від рішення міськради. Зараз вирішується питання, щоб зробити нашу команду муніципальною, аби ми представляли в другому колі Суми.

— Яке завдання поставив перед вами Саєнко на цей чемпіонат?

— Головною була мета обкатувати місцеву молодь, аби вона набиралась необхідного досвіду в другоплігових баталіях. Щодо керівництва, то воно поставило нам завдання бути в десятці. Але нам необхідно дивитись у майбутнє. Якщо когось запросимо, за умов нормального фінансування, то цей гравець має бути на голову, а то й дві вище за місцевих. В іншому разі навіщо його тоді запрошувати. Зараз ми закладаємо необхідний фундамент для підняття команди до рівня першої ліги. Хотілось би, щоб дійсно щось покращилось, адже нам вже набридло жити обіцянками. Ми сподівалися, що ситуація зміниться на краще ще наприкінці минулого сезону. Проте далі розмов справа не пішла. Розраховували, що зуміємо зберегти склад та підсилимось вправними виконавцями, але сталось навпаки — втратили й нікого, крім місцевих, не запросили.

— Володимире Володимировичу, дайте характеристику всім ігровим ланкам «Явора» в першому колі.

— Воротар Бандура — сумський вихованець. Виступав на своїй позиції дуже вдало й стабільно. У багатьох матчах він своїми сейвами виручав команду. Звісно, були й провальні ігри, але я не можу сказати, що саме він винен у пропущених голах. Ми дуже ним задоволені, адже недарма за ним вже вишикувалася справжня черга, навіть вищолігові колективи за ним полюють. Оборонна ланка — найдосвідченіша. Тут грає наш старожил Михайло Охріменко, який пройшов велику школу футболу і грав не тільки в Україні, а й за кордоном. Андрій Калиненко — теж досвідчений гравець. Це наші ветерани. Третій оборонець, Євген Литвиненко, теж місцевий вихованець. Він з кожним роком прогресує. На нього теж «накинули оком» вищолігові команди. Здебільшого ми діяли в три оборонці, плюс Віталій Волков, який був четвертим. Бувало таке, що через травми ми когось з оборонців втрачали. Тоді доводилось певною мірою перебудовуватись, оскільки в два оборонці грати неможливо. Загалом, задньою лінією ми залишились задоволені. Хоча й пропустили ми багато, та на те є певні причини. Наприклад, в деяких матчах хлопці діяли у психологічно надломленому стані через відсутність нормального фінансування. Їхні думки були пов'язані з тим, за що прогодувати свої родини, а не з самою грою. Середня ланка відіграла більш-менш стабільно. Не скажу, що повністю задоволений її діями. В середині в нас грали хлопці 1990 року народження. Щодо нападників, то ними я теж задоволений. Вони забили п'ятнадцять голів на двох. Нападники діяли добре, повністю викладаючись на полі під час матчів. Заробили кілька пенальті, кілька небезпечних штрафних, які стали для нас результативними.

Микола МОСКВІН.

Олександр СЕРБІН:

ЗА ПОТЕНЦІАЛОМ КОМАНДА МОЖЕ ПОТРАПИТИ В П'ЯТІРКУ

Кореспондент «УФ» мав нагоду поспілкуватись з патріархом сумського футболу, який закладав свого часу фундамент для розвитку футболу в Сумах. До того ж, Олександр Семенович був першим вчителем Михайла Фоменка.

— «Явір» близький моєму серцю, — **бере слово Олександр Семенович**. — З 1961-го року я уважно спостерігав за цією командою, оскільки я був одним із «батьків» сумського футболу. Якщо проаналізувати матчі в першому колі, в яких грали «яворята», то в принципі можна дійти до висновку, що команда непогана. Підопічні Володимира Богача дуже активно вели боротьбу в кожному матчі, повністю викладаючись в грі. Загалом, «Явір» продемонстрував доволі видовищну гру, тому й не дивно, що всі вболівальники були в захопленні від команди.

— Олександре Семеновичу, сьоме місце за відсутності фінансування — це нормальний результат?

— Місце — це не головне. Головне те, що команда дуже молода і в ній зібрані місцеві футболісти. Дуже важливо, що в цих молодих гравців є інтерес для подальшого прогресу. Сьоме місце — цілком нормальний результат для «Явора». Воно повністю відповідає рівню команди. Погано те, що в «Яворі» відсутнє нормальне фінансування. Я віддаю шану тим гравцям, які зуміли встояти в цей нелегкий час і гідно захистити честь сумського футболу в другій лізі.

— На вашу думку, чи є майбутнє в цієї команди?

— В першу лігу за спортивними показниками цьогоріч «Явір» не потрапляє. Хоча я вважаю, якщо команда збережеться, то цілком можливо, не за горами її вихід до першої ліги. Хлопці демонстрували в першому колі дуже самовідданий футбол, повністю викладаючись. Команда заслуговує, як мінімум, на першу лігу. Що стосується її тренера Володимира Богача, то він ще робить перші кроки на тренерській ниві. Проте вже зараз можна сказати, що він дуже перспективний, може вивести «Явір» на високий рівень.

— Олександре Семеновичу, на вашу думку, яке місце може посісти «Явір» у цьому сезоні?

— За своїм потенціалом ця команда може посісти місце в п'ятірці. Проте все залежить від того, як вона фінансуватиметься, адже спортивний результат повинен підкріплюватись належними фінансовими умовами, які пропонуватимуть ті люди, які піклуватимуться про «Явір». Моє побажання команді, аби вона не втрачала ентузіазму, який є на теперішній день і робила все, аби своєю грою радувати вболівальників. І щоб посіла місце в п'ятірці.

Микола МОСКВІН.

Валерій БЕРМУДЕС:

У КОМАНДИ Є МАЙБУТНЄ

Валерій Луїсович вважається одним з метрів сумського футболу, оскільки багато років віддав тренерській праці в «Спартаку».

— «Явір» виступив загалом гідно, — **вважає Валерій Луїсович**. — Молоді футболісти, які хотіли себе показати, зробили все, аби з ними рахувались. Як на мене, то вони вже можуть на рівних протистояти будь-якій команді. У клубі нормальна атмосфера, а головне, що є честолюбна мотивація перемогти будь-кого й заявити про себе. Якщо говорити про їхнього лідера Володимира Даниловича Саєнка, то це справжній професіонал своєї справи. Він робить все від нього залежне, аби гравці хоч щось мали. Єдине, що погано, так це те, що, крім нього, ніхто не переймається проблемами «Явора». Слово, команда виступила в першому колі доволі непогано, і, я вважаю, що в неї є неабиякий потенціал, який вона повинна реалізувати. Дуже хотілось би, щоб вона презентувала Суми. Але мені здається, що ті люди, які на даний момент керують містом та областю, не зацікавлені в тому, щоб у Сумах був великий футбол. Я вважаю, що вони повинні об'єднатись з Володимиром Даниловичем і створити непогану команду в обласному центрі. Як би там не було, але з часів, коли клубом керував Щербань, а я тоді був головним тренером, багато що змінилось. Ті часи були найкращими. Зараз в Сумах ніхто не переймається проблемами футболу. Ви подивіться, який стадіон побудував Щербань! Це один з найкращих футбольних стадіонів в Україні. Проте нині футбольні матчі, які на ньому проводились, можна порахувати на пальцях однієї руки. Ситуація склалася така, що в обласному центрі нікому не потрібен футбол. З давніх часів Сумщина була футбольним краєм. Тут є багато хороших футболістів, тому нема проблем створити конкурентоспроможну команду. Головне, аби була зацікавленість і нормальне фінансування.

— Валерію Луїсовичу, на вашу думку, чи є в команди майбутнє?

— Я вам скажу більше, якщо буде все добре, то неабияке. Ця команда за потенціалом не поступається жодній з команд другої ліги. Хлопці на патріотизмі та за принципами боротьби фейр-плей на рівних боролись з кожним суперником. Я вважаю, якщо фінансова ситуація покращиться, а місцева влада знайде порозуміння з Володимиром Даниловичем Саєнком, то вже незабаром сумський футбол буде представлений у першій лізі. Мені дуже цього хотілося б. Хоч я зараз і працюю в Сімферополі, я всім серцем вболіваю за цю самобутню команду та бажаю їй всього найкращого.

Микола МОСКВІН.

Київська область

ПІДСУМКИ РОКУ МИНУЛОГО ТА ПЛАНИ НА НИНІШНІЙ

Обласна федерація футболу, очолювана заслуженим працівником фізичної культури і спорту України Олександром Тютюном, підбила підсумки минулого року і визначилася з планами на рік нинішній.

МИНУЛОРІЧНІ ТРІУМФАТОРИ

Чемпіоном Київщини 2007 року став ФК «Путрівка» з однойменного села Васильківського району. Засновник і тренер команди — Леонід Матушевич. Цей успіх перший в історії не лише «Путрівки», а й всього васильківського футболу. Віце-чемпіонських регалій удостоєний обухівський «Антарес» (тренер — Ігор Куценко), бронзових медалей — вишгородський «Діназ» (Олександр Мохунько). А от абсолютним кубковим тріумфатором став «Ірпінь» з Гореничів, що в Києво-Святошинському районі. Підопічні тренера Вадима Шельменка завоювали і Кубок, і Суперкубок області.

СЛУЖИТЕЛІ ФУТБОЛЬНОЇ ФЕМІДИ

Виконком обласної федерації визначився з найкращими суддями минулого року. Лідерами в своїх номінаціях названо арбітра Антона Тютюна з Фастова, асистента арбітра Олександра Кревського з Вишгорода та футзального арбітра Володимира Маслова з Білої Церкви. Чільний десяток найкращих арбітрів має такий вигляд: Антон Тютюн, Віктор Денисюк, Сергій Бойко, Олег Штика, Дмитро Сабуров, Дмитро Кутаков, Андрій Кутаков, Олександр Могилко, Олександр Литяк та Іван Лесик.

ЗИМОВІ ТРАДИЦІЇ

Уже в середині січня на Київщині стартує звичний для останніх років зимовий змагальний сезон. У центрі загальної уваги опиняться представницькі всеукраїнські турніри, організовані Київською обласною федерацією футболу як данина пам'яті видатних футбольних діячів минулого та виняткова можливість колективам різного рангу готуватися до офіційних стартів за умов, що максимально наближені до календарних. З 18 по 27 січня відбудеться тринадцятий Меморіал Олега Макарова. З 15 по 24 лютого будуть розіграні призи турніру пам'яті Віталія Голубєва, а з 5 по 14 березня — Миколи Кирсанова. Як і в минулі роки, участь в зимових перегонах візьмуть професіональні і аматорські колективи з різних регіонів України.

КУБОК РЕГІОНАЛЬНИХ ЧЕМПІОНІВ

Новинкою в офіційному календарі є принципово новий турнір, покликаний максимально розширити географію обласних змагань і стати поштовхом у розвитку народної гри в регіонах. Мова про Кубок регіональних чемпіонів, який найсильніші команди міст і районів за підсумками минулого року розігрують в квітні-травні за олімпійською системою. Він, як стверджують організатори, не дублюватиме чемпіонату області, бо виступатимуть в кубкових перегонах команди, укомплектовані виключно місцевими футболістами. Офіційна назва нових представницьких змагань — Кубок регіональних чемпіонів імені Петра Безносенка. Заслужений тренер України, лауреат Почесної відзнаки УЄФА Петро Іванович Безносенко багато років працював у Київській обласній федерації футболу.

Валерій ВАЛЕРКО.

Граються юні

КУБОК ВАРАКСІНА — У «КАРПАТ»

Спортивний Львів, вшановуючи пам'ять провідного гравця й тренера Володимира Вараксіна, традиційно першим в Україні розпочав футбольний сезон дитячим турніром вікової категорії 1995/1996 років народження. Цьогоріч під час новорічних канікул у княжому місті зібралося 14 колективів з дев'яти міст країни (Тернополя, Івано-Франківська, Винників, Луцька, Ужгорода, Долини, Вугледара, Хмельницького, Нововоровська). Львів'яни, господарі турніру, виставили аж п'ять команд. Юні футболісти і майбутня зміна команд майстрів з 3 до 5 січня на паркетах залів «Інтер спорт» і СКА, демонструючи свої найкращі навички, змагалися за головний приз – перехідний срібний кубок.

Цей турнір – давня традиція. Його започатковано в 1979 році. Ініціаторами змагання стали Віктор Фіолевський, Ігор Польний та Сергій Косяк – люди, які працювали в школі СКА з Володимиром Вараксіним. Згодом спортивний комітет Прикарпатського військового округу перебрав на себе турботи з проведення турніру. У роки незалежності нашої держави турнір відбувається за сприяння Федерації футболу Львівської області та президента корпорації «Артор» Миколи Рогуцького. До речі, пан Микола свої перші футбольні кроки робив саме під пильним оком Володимира Єгоровича. Тож на знак вдячності своєму наставнику відомий нині меценат не на словах, а на ділі піклується про те, щоб турнір відбувався, а пам'ять про Вараксіна жила в наших серцях.

Турнір користується великою популярністю як серед дітей, так і серед фахівців. На трибунах залів найбільш зацікавленими спостерігачами були тренери Володимир Данилюк, Олег Родін, Андрій Шулятицький, Ярослав Кикоть, Олег Бойчишин, Володимир Вільчинський, Орест Швець, Роман Марич. І це зрозуміло, бо тренерська думка на таких змаганнях може наповнитися новими ідеями.

Директор залу «Інтер спорт» Олександр Куцій започаткував створення музею сувенірів під назвою «Великі клуби», і першим надбанням колекції слави став клубний прапор ФК «Львів».

Організатори турніру розподілили команди в двох групах (по сім), і впродовж трьох днів у захопливій боротьбі визначилися переможці. Автором першого гола став гравець ФК «Львів» Юрій Голуб. Після групових змагань команди склали пари й розіграли місця від першого до чотирнадцятого.

Найцікавіший матч турніру відбувся між командами «Волинь» — СДЮШОР (Ужгород) — 2:2, а найбільш драматичний розіграли юнаки ФК «Львів» і «Поділля». Основний і додатковий час не виявили переможця. Довелося виконувати шестиметрові удари. Серія «пенальті» визначила сильнішого — львівські вихованці Миколи Заяця, реалізувавши чотири удари, перемогли – 4:3.

За «бронзу» боролися юнаки «Південнодонбасівця» з Вугледара, що на Донеччині, та львівської ДЮШОР-4 (тренер Ярослав Бунда). Гра завершилася перемогою підопічних Миколи Панасюка – 4:0, і третій приз поїхав до міста вугледобувників.

У вирішальному матчі турніру зійшлися підлітки львівських «Карпат-1» (тренери — Роман Деркач і Володимир Щерба) з однолітками тернопільської СДЮШОР (тренер Василь Заторський). Фінальний свисток арбітра зустрічі Ярослава Біця зафіксував переконливий успіх юних карпатівців – 6:1. Тож головний приз до наступного року, в якому відзначатиметься тридцята річниця заснування турніру пам'яті Володимира Вараксіна, зберігатиметься в багатій колекції СДЮШОР «Карпати».

Олександр ПАУК.

Меморіал Гранаткина

СЬОГОДНІ НЕВСЬКИЙ ПІВФІНАЛ, І МИ У НЬОМУ!

Юнацька збірна України (U-18) першою з наших національних команд розпочала свої виступи у 2008 році. Підопічні Юрія Морозова вирушили на XX Міжнародний турнір пам'яті Гранаткина, який триває з 5 по 13 січня в Росії, а саме в Санкт-Петербурзі.

Збірна України 1990 р.н. —господар чемпіонату Європи-2009 (U-19), який проходитиме в Донецьку та Маріуполі, тож Меморіал Гранаткина спочатку розглядався наставниками як один з етапів підготовки до континентального форуму. Ще перед виїздом до Петербурга Юрій Морозов наголосив, що перед командою стоїть максимальне завдання: «Знаю, що українці ще жодного разу не вигравали цього престижного турніру. Однак традиції для того й існують, аби їх ламати. Чому б нам не зробити це вже зараз? Зрештою, саме в таких змаганнях у хлопців повинна формуватися психологія переможців».

До Північної столиці Росії вирушили:

Воротарі: Богдан Пацюк («Зоря»), Іван Піцан («Карпати»), В'ячеслав Базилевич («Шахтар»).

Оборонці: Кирило Петров, Дмитро Немчанинов, Дмитро Кушніров, Олександр Стеценко (усі — «Динамо»), Віталій Момот («Ворскла»), Максим Імереков, Максим Максименко (обидва — «Шахтар»).

Півоборонці: Артур Карноза, Євген Шахов (обидва — «Дніпро»), Павло Гордійчук («Карпати»), Павло Грищенко («Металург» Д), Денис Гармаш, Дмитро Єременко (обидва — «Динамо»), Дмитро Владов («Чорноморець»), Сергій Рибалка («Арсенал» Х), Віталій Віценець («Шахтар»).

Нападники: Дмитро Коркишко, Сергій Шевчук (обидва — «Динамо»), Віталій Каверін («Дніпро»).

Збірна Юрія Морозова потрапила до групи «В». Суперниками українців стали Польща, Бельгія та Туреччина.

Ще одна група «А» виглядала так:
Фінляндія
Білорусь
Росія
Словаччина

ПЕРШИЙ ТУР

Україна (U-18) — Польща (U-18) — 0:0

Україна: Базилевич, Стеценко (Гордійчук, 68), Момот, Немчанинов, Кушніров, Гармаш (Грищенко, 87), Віценець (Імереков, 83), Максименко, Карноза, Каверін, Коркишко (Шевчук, 56).

Бельгія — Туреччина — 0:1

Розпочала виступ збірна України на турнірі з нульової нічиєї (U-18). У стартовому матчі змагань підопічні Юрія Морозова були ближчими до успіху, ніж поляки, проте розпечатати ворота суперників так і не спромоглися. Стан газону в спорткомплексі «Петербурзький» суттєво вплинув на якість гри обох колективів. Занадто довга, густа штучна трава заважала гравцям, які в другій половині зустрічі відверто «підсіли». Втім, навіть за таких умов українці мали більше можливостей для того, щоб урвати перемогу. Чого вартий лише удар зі штрафного Артура Карнози, коли м'яч трішечки розминувся зі стійкою воріт.

ДРУГИЙ ТУР

Україна (U-18) — Бельгія (U-18) — 0:1

Гол: Сімонс (90+2).

Україна: Базилевич, Стеценко, Петров, Момот, Кушніров (Гордійчук, 86), Гармаш (Грищенко, 67), Віценець (Каверін, 58), Максименко, Владов, Карноза, Коркишко.

Попереджені: Максименко, Владов, Коркишко, Стеценко, Каверін — Герден, Хюстінкс, Франсуа, Моріс, Кіс, Фірі.

Вилучені: Хюстінкс (59) — Владов (89).

Матч пройшов за територіальної переваги наших співвітчизників, проте втілити її в голи вони так і не змогли. Мав можливість відзначитися Дмитро Кушніров, але, прориваючись до воріт бельгійців, він не встояв на ногах у штрафному майданчику після зіткнення з суперником. Арбітр порушення правил не вгледів. Рішення не на користь українців було прийняте ним і тоді, коли м'яч затріпотів у сітці після удару Дениса Гармаша. На думку рефері, динамівець забив із офсайду. Варто зазначити, що обидва колективи діяли в жорсткій манері, наслідком чого стали одинадцять попереджень, шість із яких отримали бельгійські футболісти. На 59-й хвилині Хюстінкса навіть було вилучено з поля за другий «гірчичник», але істотних дивідендів нашим це не принесло. До того ж Дмитро Владов за хвилину до завершення основного часу дав судді привід зрівняти склади...

Останній шанс відкрити рахунок «синьо-жовті» втратили наприкінці матчу, коли Фортуна відвернулася від Дмитра Коркишка. Між тим бельгійці своєю нагодою скористалися. Вже в компенсований час оборонець Нік Сімонс першим устиг на добивання після того, як наш воротар В'ячеслав Базилевич парирував підступний удар зі штрафного.

ТРЕТІЙ ТУР

Україна (U-18) — Туреччина (U-18) — 3:1

Голи: Карноза (47), Каверін (60), Коркишко (73), Баджи (74).

Україна: Базилевич, Стеценко (Немчанинов, 46), Момот, Петров, Максименко, Кушніров (Коркишко, 46), Гармаш, Віценець (Імереков, 88), Грищенко (Гордійчук, 61), Карноза, Каверін.

Наші хлопці змогли завоювати путівку до півфіналу! Підопічні Юрія Морозова з рахунком 3:1 перемогли турецьких одноліток, посівши другу сходинку в групі «В». У іншому матчі цього квартету поляки програли бельгійцям — 1:3, тож перемога «синьо-жовтих» з будь-яким рахунком гарантувала їм успішне вирішення турнірного завдання. Досягши необхідного результату, наші хлопці випередили поляків завдяки кращій різниці забитих та пропущених м'ячів.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	О
1. Бельгія	3	2	0	1	6
2. Україна	3	1	1	1	4
3. Польща	3	1	1	1	4
4. Туреччина	3	1	0	2	3

У групі «А» матчі пройшли таким чином:
Фінляндія — Білорусь — 1:4
Росія — Словаччина — 2:0
Словаччина — Фінляндія — 3:1
Білорусь — Росія — 0:3
Білорусь — Словаччина — 2:0
Росія — Фінляндія — 1:1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	О
1. Росія	3	2	1	0	7
2. Білорусь	3	2	0	1	6
3. Словаччина	3	1	0	2	3
4. Фінляндія	3	0	1	2	1

Сьогодні в півфіналі українці зустрічатимуться з господарями змагань росіянами.

ФЕНОМЕН ДАНСЬКОГО ФУТБОЛУ

МІКАЕЛЬ ЛАУДРУП

Кожна країна народжувала великих гравців. Уболівальники були в захопленні від них не тільки через їхні перемоги і досягнення, а й завдяки їхній грі. Матчі за участю цих футболістів дивилися не тільки шанувальники їхніх клубів, а й люди, привернуті на стадіони їх майстерністю. З появою футболу на телебаченні їхня популярність зросла ще більше.

У кожної нації свої кумири. Часто журналісти ставлять у своїх інтерв'ю банальне запитання: кого ви вважаєте найкращим футболістом усіх часів та народів? Звісно, скільки людей, стільки й різних відповідей. Нещодавно в Данії було проведено опитування для визначення найкращого гравця Данії за всю історію національного футболу. Переміг, як ви здогадалися, Мікаель Лаудруп.

«Це досить оригінально — отримувати нагороду за підсумками всієї кар'єри, а не окремого сезону», — заявив данець. У 2004 році Лаудруп був визнаний найкращим гравцем Данії за останні півстоліття, а цього разу свої голоси за нього віддали 58 відсотків респондентів.

НАСТУПНИК ШУСТЕРА

По завершенні ігрової кар'єри Лаудруп не збирався залишати футбол. Минуло небагато часу — і Мікаель розпочав свою сольну кар'єру тренера в команді, в якій розпочинав грати, – «Брондбю». Особливих успіхів у «Брондбю» він не досяг, але тренерську практику здобув. Згодом на його адресу почали надходити пропозиції з іспанських клубів. Не довго думаючи, Лаудруп очолює «Хетафе», попередньо відмовивши «Рекреативо».

У минулому сезоні «Хетафе» очолював славнозвісний Бернд Шустер і досяг з провінційною командою непоганого результату. У примері клуб посів високу, як для себе, дев'яту позицію, а в національному кубку дійшов до фіналу. Виграти кубок не вдалося (поступилися у фіналі «Севільї» 0:1), але в Кубок УЄФА «Хетафе» потрапив.

Подальша доля колишнього тренера «Шахтаря» відома – Шустер прийняв «Реал», а на його місце був запрошений наш сьогоднішній герой Мікаель Лаудруп. Здавалося, з таким наявним кадровим потенціалом, який володіє «Хетафе», можна боротися лише за виживання в іспанському чемпіонаті. Однак, мабуть, боси «Хетафе» знали, кого запрошували до керма клубу. Лаудруп почав одразу виправдовувати довіру босів клубу. Перше коло примери «Хетафе» закінчив на дев'ятій позиції, а яскравим свідченням таланту Лаудрупа стала домашня перемога над «Барселоною» — 2:0.

На європейській арені підопічні Лаудрупа також не загубилися. Потрапивши в групу з «Тоттенхемом», «Андерлехтом», «Ольборгом» та ізраїльським «Хапоелем», іспанський клуб вийшов до плей-офф з першого місця.

ФУТБОЛЬНЕ СІМЕЙСТВО ЛАУДРУПІВ

Лаудруп — найпопулярніше прізвище в Данії. Мікаель, як і його молодший брат Брайан, сини колишнього гравця збірної Данії Фінна Лаудрупа. Саме під наглядом і керівництвом батька вони обидва робили перші кроки в футбольній кар'єрі. Мати Мікаеля теж була не чужа спорту: вона захищала честь країни в гандболі.

Мікаель Лаудруп почав свій шлях у великому футболі з клубу «Брондбю», який очолив, повисивши бути це цях, його батько. А потім Фінн Лаудруп став радником свого сина, можна сказати, його менеджером, і досить скоро чи не всі багаті європейські клуби зажадали бачити Мікаеля в своїй команді, і поради навченої досвідом близької людини були дуже доречні. Вже у 17-річному віці Мікаель став гравцем основного складу «Брондбю», а через рік (до речі, в день свого народження) дебютував у національній команді. Дебют можна оцінити подвійно – з одного боку, данці поступилися норвежцям 1:2, а з іншого – єдиний гол в активі Лаудрупа.

У 70-х збірна Данія не входила до числа провідних футбольних європейських країн. Через десятиріччя скандинави почали робити перші кроки до здобуття іміджу футбольної країни, і заслуга в цьому саме Лаудрупа.

СТАНОВЛЕННЯ ДАНІЇ ТА ЛАУДРУПА В ЄВРОПІ

Данці несподівано вдало пройшли відбір до Євро-1984, не пустивши туди родоначальників футболу англійців. У команді, якою керував німець Зеп Піонтек, грали високотехнічні й відмінно фізично підготовлені футболісти — Сімонсен, Лербю, Арнесен, Йеспер Ольсен, Ельк'єр. Але найбільше розмов велося навколо Мікаеля Лаудрупа, який в свої 19 років яскравим метеором виблискував на європейській арені. По-перше, в семи матчах за збірну він забив дев'ять м'ячів. Після цього, влітку1983 року, телефон у будинку Лаудрупів став буквально розриватися від дзвінків скаутів та селекціонерів. Батько й син, розміркувавши, зупинили свій вибір на «Ювентусі». Але оскільки склад «Юве» й без того був зоряним, хлопця відправили на дворічну оренду до «Лаціо».

На Євро-84 в данцях бачили головних суперників французів у боротьбі за європейський титул. Дістатися до фіналу їм не судилося — перешкодило невдале виконання післяматчевої серії пенальті в грі з Іспанією, але загальні очікування вони виправдали.

Від данців чекали подвигів і на Кубку світу-1986. І спочатку вони підтверджували прогнози, вигравши всі три матчі в групі й особливо порадувавши своєю грою в поєдинку з Уругваєм (6:1), який став бенефісом Лаудрупа. Мікаель зробив три голі передачі і забив один м'яч після красивого сольного проходу. Мікаель так часто й із такою видимою легкістю один проходив оборону суперника, що здавалося, наче Уругвай не дворазовий чемпіон світу, а команда-дебютант світових першостей.

ДОСЯГНЕННЯ

Клубні:
- Чемпіон серії «А» (1 раз): 1985/86.
- Чемпіон Іспанії (5 разів): 1990/91, 1991/92, 1992/93, 1993/94, 1994/95.
- Володар Кубка Іспанії (1 раз): 1989/90.
- Володар Суперкубка Іспанії (1 раз): 1991.
- Чемпіон Голландії (1 раз): 1997/98.
- Володар Кубка Голландії (1 раз): 1997/98 рр.
- Володар Кубка європейських чемпіонів (1 раз): 1991/92 рр.
- Володар Суперкубка Європи (1 раз): 1992 р.
- Володар Міжконтинентального кубка (1 раз): 1985 р.

Особисті:
- Кращий футболіст Данії (2 рази): 1982, 1985 рр.
- Кращий футболіст Іспанії (1 раз): 1993 р.

А потім Данія сама зазнала розгрому від іспанців (1:5), ще раз здивувавши всіх, але тепер уже із знаком мінус. Ймовірно, не обійшлося без згубного впливу мексиканської спеки, але, як би там не було, Лаудруп і К° довелося дуже рано пакувати валізи — вже після 1/8 фіналу. На наступному великому турнірі — Євро-88 ми спостерігали агонію великої команди. Лаудруп був єдиним зі всієї знаменитої данської плеяди, хто знаходився в розквіті сил. Всі інші давно пройшли свій пік. Схожий процес, до речі, в той же самий час проходив і в «Ювентусі», де Лаудруп опинився раптом один після того, як пішли блискучі майстри на чолі з Мішелем Платіні. Він не зміг стати лідером нового покоління «Старої Синьйори» і був у 1989 році проданий до «Барселони».

ДОСЬЄ

Країна: Данія
Дата народження: 15 червня 1964 року
Місце народження: Данія, Копенгаген
Амплуа: нападник
Клуби: «Брондбю» (1982-1983); «Лаціо» (1983-1985), «Ювентус» (1985-1989); «Барселона» (1989-1994), «Реал» (1994-1996); «Віссель Кобе» (1996-1997); «Аякс» (1997-1998).
Збірна: у збірній Данії зіграв 104 матчі, забив 37 м'ячів (1982-1998).
Матчі/Голи: зіграв 449 офіційних матчів, забив 109 м'ячів (лише в офіційних матчах найсильніших дивізіонів національних чемпіонатів).

ОДИН НЕПРАВИЛЬНИЙ КРОК

Не випадково він потрапив саме до каталонського клубу. Там уже рік працював Йохан Кройфф, який бачив у Лаудрупі, який вражав своєю елегантністю і абсолютним баченням поля, продовження себе самого. Виконуючи в команді функції диспетчера, Лаудруп з півслова розумів маневри Чикі Бегирістайна та Христо Стоїчкова. Він чимало забивав і сам — по 13 — 14 голів за сезон. Тим часом в збірній Данії Лаудруп пішов на розрив відносин з тренеромРіхардом Меллером-Нільсеном. Подейкують, що його зачепили за живе уїдливим зауваженням останнього на його адресу. Мікаеля підтримав Брайан, і в 1990 році брати заявили, що поки Меллер-Нільсен перебуває біля керма національної команди, їх ноги в збірній не буде.

Рік потому Брайан передумав, а Мікаель на мирову з тренером не пішов. Навіть коли Данія випадково отримала право на участь в Євро-1992, старший з братів не повернувся до збірної. Та відмова, мабуть, снилася Мікаелю ще довго у жахливих снах. Брайан почивав на лаврах переможця континентальної першості, а Мікаель кусав собі лікті через свій принциповий характер.

Втім, лаврів Мікаель назбирав у «Барселоні». Мало того, що Кройфф зробив з «Барси» найвидовищнішу і потужно атакуючу команду в світі, так їй ще й страшенно пощастило. З чотирьох поспіль чемпіонських титулів (1991 — 1994 р.) три «Барселоні» дісталися без особливих зусиль. У 1992-му каталонці вперше і поки ще востаннє завоювали Кубок чемпіонів. Сезон-92/93 Лаудруп взагалі відіграв на такому рівні, якого в Іспанії давно не бачили, і заслужено визнали данця найкращим футболістом року в примері.

ІУДА ЛАУДРУП!

Все йшло чудово, поки в «Барселоні» виблискували три іноземні суперзірки — Лаудруп, Куман і Стоїчков. Проблеми почалися в сезоні-93/94, коли на додачу до них купили Ромаріо. Учотирьох їм стало тісно, адже, за правилами, на полі одночасно могли знаходитися лише троє легіонерів, але кожний з чотирьох заслуговував місця в «основі».

Круїфф, щоб нікого не образити, ввів у дію принцип ротації: легіонери відпускалися в запас по черзі. Взимку Лаудруп пропустив місяць через травму, а коли одужав, став помічати, що тренер випускає його вже рідше, ніж це слід було б робити, керуючись даним принципом. Почалися образи, докори. Мікаель стверджував, що гравець його рівня не повинен просиджувати в запасі, і мав, безумовно, рацію. Йохан у відповідь говорив (і, мабуть, не без підстав), що Лаудруп недопрацьовує.

Мікаель образився і пішов. Навіть лист, підписаний 20 тисячами фанатів «Барселони», його не втримав. І він не просто пішов, а пішов у «Реал», у стан головного супротивника. Такого в Каталонії не прощають. Лаудрупа, коли він вперше прибув на «Ноу Камп» в білій формі «Реала», стотисячний стадіон зустрів скандуванням: «Іуда! Іуда!».

ОСТАННІЙ З МОГІКАН

Краще було його не дратувати. У мадридському «суперкласико» Мікаель зіграв так натхненно, що «Реал» розгромив «Барсу» 5:0, помстившись за поразку річної давнини точно з таким же рахунком. І взагалі, сезон-94/95 вийшов у Мікаеля приголомшливим. Лаудруп повернувся на свій високий рівень і став автором доброї половини голевих передач королівського клубу, який з таким лідером нарешті перервав гегемонію «Барси» й завоював титул чемпіона.

Для данця це був п'ятий титул поспіль, і він став співвласником рекорду, який встановили кілька футболістів «Реала» на чолі з Бутрагеньо й Мічелом в 1986 — 1990 роках, коли мадридці безперервно впродовж п'яти років вигравали лігу. Завершилася іспанська частина кар'єри Лаудрупа тим, що його визнали найкращим легіонером чемпіонату за останні чверть століття. Після цього він грав тільки два роки — з'їздив у відрядження до Японії, а наприкінці став чемпіоном Голландії у складі «Аякса». Попрощався з великим футболом Мікаель на чемпіонаті світу у Франції. Прощальний «спектакль» вдався: мабуть, ніколи дует братів Лаудрупів не комбінував так чудово, як на мундіалі-98. Данія завдяки їм дійшла до чвертьфіналу.

Після того, як Мікаель Лаудруп пішов з футболу, почався занепад збірної. На Євро-2000, скандинави програли всі три матчі в групі, з різницею забитих та пропущених м'ячів 0:8. Феномен Лаудрупа полягав у його таланті та потенціалі, який він використав повністю. Черга за тренерською кар'єрою. Потенціал у Мікаеля великий, але чи використає він його у тренерській роботі, як використав на футбольному полі, покаже час.

Олеся ЮРИНЕЦЬ.

ПЕРЕХОДИ, ПЕРЕХОДИ...

З «Шальке» до «Бохума» перейшов «вічний» запасний **Мімун Азауаг**. Гельзенкірхенці постійно здають перспективного плеймейкера в оренду, останнім місцем якої був «Майнц». «Азауаг різноплановий, технічний футболіст, котрий може суттєво підсилити нашу гру в нападі».

Розірвав контракт з «Шальке» старожил команди уругвайський оборонець **Даріо Родрігес**. Натомість до складу «Шальке» перейшов бразильський півоборонець **Зе Роберто де Олівера** (3 млн. євро пішли на рахунок бразильського «Ботафого») та молодий талант з Грузії **Леван Кенія**. Пам'ятаєте матч відбіркового раунду до чемпіонату Європи, коли Грузія вдома перемогла шотландців 2:0? Саме в тому поєдинку Клаус Топмеллер випустив на поле трьох молодих гравців, серед яких був і Кенія (17 років). Спочатку Леван гратиме за молодіжну команду гельзенкірхенців, а влітку перейде до дорослої команди.

За 3,5 млн. євро з чеського «Тепліце» до франкфуртського «Айнтрахта» перейшов 20-річний нападник **Мартін Фенін**. Його в своїх лавах хотів бачити «Ювентус», але, як сказав Мартін, «туринці хотіли відправити мене відразу в оренду до «Удінезе» або до «Дженоа», а мене це не влаштовує». Мартін встиг також чотири рази зіграти за збірну Чехії. Залишив команду з берегів Майна нападник **Міхаель Тюрк**, який перейшов до складу друголігового «Аугсбурга». Хочеться зазначити, що «Аугсбург», окрім Тюрка, підписав також гравця «Армінії» Кюнтцля.

Повернувся до лав ростокської «Ганзи» оборонець **Гледсон**. Нагадаю, що в минулому сезоні бразилець був одним з найкращих гравців другої бундесліги й на початку цього сезону перейшов до «Штутгарта», але там йому не вдалося закріпитися в основі. Тож Гледсон повернувся до Ростока й підписав контракт до 2010 року.

До котбуської «Енергі», яка нещодавно продовжила контракт зі своїм легендарним воротарем **Томіславом Піпліцею**, на правах оренди перейшов нападник леверкузенського «Байєра» **Михал Пападопулос**. В «Байєрі» він не виходив в основному складі, перебуваючи за широкими спинами Кісслінга та Барбареза. А ось нападник Баумгарт залишив команду.

Зі швейцарського «Цюриха» до берлінської «Герти» перейшов бразильський нападник **Рафаель Каетано**. 22-річний нападник підписав контракт до 2012 року. В 77 іграх за «Цюрих» бразилець забив 39 голів.

ТАКАХАРА СТАВ «ЧЕРВОНИМ ДІАМАНТОМ»

Завершилася п'ятирічна епопея Наохіри Такахари в Німеччині. На днях японець повернувся на Батьківщину й буде виступати за клуб «Урава Ред Даймондс». Японці заплатили за Наохіру 1,5 млн. євро й підписали з 28-річним футболістом трирічний контракт. Прискорило повернення Такахари додому й підписання контракту з чеським нападником Мартіном Феніном. Нагадаю, що свою кар'єру в бундеслізі японець розпочав у «Гамбурзі».

КОМПАНІЯ ДЛЯ КОМПАНІ

Одним із головних завдань селекційна служба «Гамбурга» поставила для себе придбання оборонця. І вже можна констатувати, що завдання виконане! З бельгійського «Андерлехта» на північ Німеччини приїхав молодий оборонець **Вадіс Оджіджа Офое**. У 18 років хлопець уже грає за збірну U-21, і спортивний директор клубу Дітмар Бейєрсдорфер пророкує йому велике майбутнє: «Вадіс не тільки добре читає гру і є надзвичайно технічним, а й дуже сильний у єдиноборствах. Думаю, що вже з початку другого кола він гратиме в основному складі».

БЕНІТЕСА ВИРІШИЛИ ЗВІЛЬНИТИ З «ЛІВЕРПУЛЯ»

Керівництво «Ліверпуля» вирішило звільнити в кінці сезону 07/08 головного тренера Рафу Бенітеса й призначити замість нього Юргена Клінсманна. За інформацією Daily Mail, незважаючи на нещодавно виданий іспанцеві карт-бланш, керівництво «мерсисайдців» вважає звільнення тренера справою вирішеною, якщо не в січні, то в кінці сезону точно. Нещодавно в Нью-Йорку відбулася позачергова зустріч власників «Ліверпуля» Тома Хикса й Джорджа Джиллетта з виконавчим директором клубу Ріком Перрі. Офіційною причиною зборів стали фінансові плани щодо будівництва нового стадіону клубу, проте очікується й розгляд питання подальшого перебування на посту головного тренера клубу Рафаеля Бенітеса.

ДОРТМУНД ЦЕМЕНТУЄ ЗАХИСТ

В очікуванні відповіді Йенса Леманна (дортмундці хочуть повернути кіпера на батьківщину), керівництво «Боруссії» почало підсилювати свій доволі дірявий захист. Спочатку до Дортмунда на правах оренди перейшов центральний оборонець Матс Хуммельс («Байєрн»), а потім був підписаний контракт з правим оборонцем бєлградського «Партизана» **Антоніо Рукавіною**. За нього було заплачено 2 млн. євро, а контракт підписаний до 2012 року. Зірка Рукавіни зійшла на минулому молодіжному чемпіонаті Європи, де Сербія зайняла друге місце. Також на хлопця претендували «Порту» та «Фейєноорд».

АЛЛАРДАЙС ПІШОВ З «НЬЮКАСЛА»

Футбольний клуб «Ньюкасл» за обопільної згоди розірвав угоду з менеджером Семом Аллардайсом, який знаходився під тиском впродовж всього сезону, але якому власник команди Майк Ешлі дав час на створення команди.

Президент клубу Кріс Морт прокоментував ситуацію: «Ми хочемо подякувати Сему за все, що він зробив для команди, і бажаємо йому успіхів надалі. Нового тренера ми поки не призначили, про це ми повідомимо пізніше».

Аллардайс був дуже засмучений тим, що йому довелося піти: «Мені шкода, що я залишаю команду, але я бажаю «Ньюкаслу» успіхів».

Поки команду тренуватиме перший тренер Найджел Пірсон. За деякими джерелами, «Ньюкасл» може очолити Алан Ширер.

КОЛЛЕР ПОВЕРНУВСЯ!

Не знайшовши себе у Франції, повернувся до Німеччини нападник збірної Чехії **Ян Коллер**. З другого кола він гратиме за «Нюрнберг», якому зараз загрожує виліт до другої бундесліги. Сума трансферу не розголошувалася, але за неофіційною інформацією, вона становить близько одного мільйона євро. «Нюрнберг» витримав конкуренцію в боротьбі за чеха з боку лондонського «Фулхема». За допомогою виступів у Німеччині Коллер хоче набрати оптимальну форму до чемпіонату Європи, який пройде влітку.

«ТОТТЕНХЕМ» ВИРІШИВ РОЗЛУЧИТИСЯ З ВІСЬМОМА ФУТБОЛІСТАМИ

Наставник «Тоттенхема» Хуанде Рамос склав список з восьми футболістів, з якими він планує розлучитися. Про це заявив нападник клубу Джермейн Дефо. Окрім нього, в цей список увійшли Пол Робінсон, Паскаль Шимбонда, Лі Янг-П'ю, Ентоні Гарднер, Пол Сталтері, Уейн Рутледж і Хоссам Галі, повідомляє видання Daily Mail.

СКАНВОРД № 74 «ДРУЖИНИ ФУТБОЛІСТІВ»

Фото 1

Фото 2

... Тоні

Фото 3

Причина пенальті

... Арвеладзе

Асамоа, Крстаїч

Бек "Барси"

Президент "Ліона"

Швейц. клуб

Плеймейкер "Мілана"

Ян - ... Фьортофт

... Венглисний

... Смолярек

Оборонець "Спартака" 90-х рр.

Нападник зб. Аргентини на ЧС-1998

Ліберо "Сельти"

Гі ...

Форвард зб. Франції на ЧС-1986

Фото 1 (Аліса Бреголі)

Винахідник єврокубків

... Топмеллер

Легенда португ. футболу

... Райт

Нападник "АЗ"

Форвард зб. Швеції

Воротар "Севільї"

Конкурент "Тіроля"

Бек "Ліона"

Браз. клуб

Фото 4

... Мареска

Одиниця площі

... Тіав

Фото 5

Фото 2 (Крістен Пазік)

Фото 3 (Ніколь Меррі)

Форвард "К'єво"

ЧС-2006

... Бен Хаїм

Піке, Сімпсон

Кіпер зб. США 90-х рр.

Сеол ... Х'юн

Фото 6

Нападник "Таврії"

"Ріо ..."

Форвард "Мілана"

Фото 7

Фото 8

Ісса, Радебе

Омар ..., Рауль ...

Фото 9

Фото 4 (Еллен Сведін)

Фото 5 (Мануела Аркурі)

Фото 6 (Де Грене)

Кубок, чемпіонат

Клуб із Данії

Чун ... Хо (форвард зб. Кореї на ЧС-06)

Фото 10

Фото 7 (Лінда Евангеліста)

Фото 8 (Викторія Адамс)

Фото 9 (Ілларі Блазі)

Фото 10 (Елізабета Каналіс)

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Футзал

14 тур

Шахтар — Тайм — 4:0
Ураган — Енергія — 1:4
Контингент — Локомотив — 4:4
Будівел — Кардинал — 7:4
Метрополітен — Єнакіївець — 2:6
Планета — Універ-Автомар — 1:2
ТВД — Марріон — 4:4

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Енергія	13	11	1	1	69-18	34
2. Шахтар	13	10	3	0	59-14	33
3. Тайм	13	8	1	4	41-32	25
4. ТВД	13	7	4	2	40-26	25
5. Єнакіївець	13	7	2	4	39-20	23
6. Марріон	14	5	6	3	41-41	21
7. Ураган	13	7	3	5	23-26	18
8. Універ-Автомар	13	4	5	4	26-30	17
9. Контингент	13	4	3	6	36-36	15
10. Локомотив	13	4	3	6	34-37	15
11. Планета-Міст	13	4	0	9	22-39	12
12. Будівел	13	3	3	7	29-63	12
13. Кардинал	13	3	1	9	22-54	10
14. Метрополітен	13	3	0	10	25-43	9
15. ЛТК	13	2	1	10	27-54	7

У наступному турі, 15 січня — вівторок, зустрічаються

Тайм — ТВД
Універ-Автомар — Шахтар
Єнакіївець — Планета-Міст
Кардинал — Метрополітен
Локомотив — Будівел
Енергія — Контингент
ЛТК — Ураган

Найвлучніші

	І	Г(п)
Мірошник Шахтар	13	12
Рогачов ТВД	12	11
Хурсов Єнакіївець	13	11
Химяк Метрополітен	13	11(2)
Федюк Енергія	13	10
Бондар Тайм	13	10

Понеділок, 14 січня
«Мегаспорт»
5.50. Чемпіонат Голландії. «Аякс» — «АЗ».

Вівторок, 15 січня
«Мегаспорт»
15.25. Гол парад.

Середа, 16 січня
«Мегаспорт»
6.25, 16.35. «Мундіаль».
7.10, 13.05, 16.00. Гол парад.
13.55. Чемпіонат Голландії. «Фейєноорд» — «ПСВ».
17.05. Світовий футбол. Огляд.

Четвер, 17 січня
«Новий канал»
0.20. «Швидкий гол».
«Мегаспорт»
6.25. Світовий футбол. Огляд.
7.10, 13.05. Гол парад.
13.55. «Goalissimo».
17.00. Чемпіонат Голландії. «Аякс» — «АЗ».

П'ятниця, 18 січня
«Мегаспорт»
7.15, 13.10. Гол парад.
20.25. «Goalissimo».
21.25, 5.05. Чемпіонат Голландії. «Ексельсиор» — «Фейєноорд».

Субота, 19 січня
7.10, 11.00. Гол парад.

Неділя, 20 січня
«Новий канал»
23.30. «Гол!».
«Мегаспорт»
7.10, 12.50. Гол парад.
15.25. Чемпіонат Голландії. «Бреда» — «Аякс».

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.com.ua
Сайт:www.ukrainian-football.narod.ru

В.о. головного редактора
Л.О.МАКСИМЕНКО
О.П.ТРАВЯНКА
(відповідальний за випуск)
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025003.
Індекс 60994.

